Lakeuden Risti

Seinäjoen seurakunnan tiedotuslehti jokaiseen kotiin

Nro 1 / 2016 38. vsk

Uusi opetus-suunnitelma ... sivu 12

Yhteisvastuu-asiaa ..... sivut 7–10, 14

Arkojen ja hiljaisten asialla ..... sivu 16

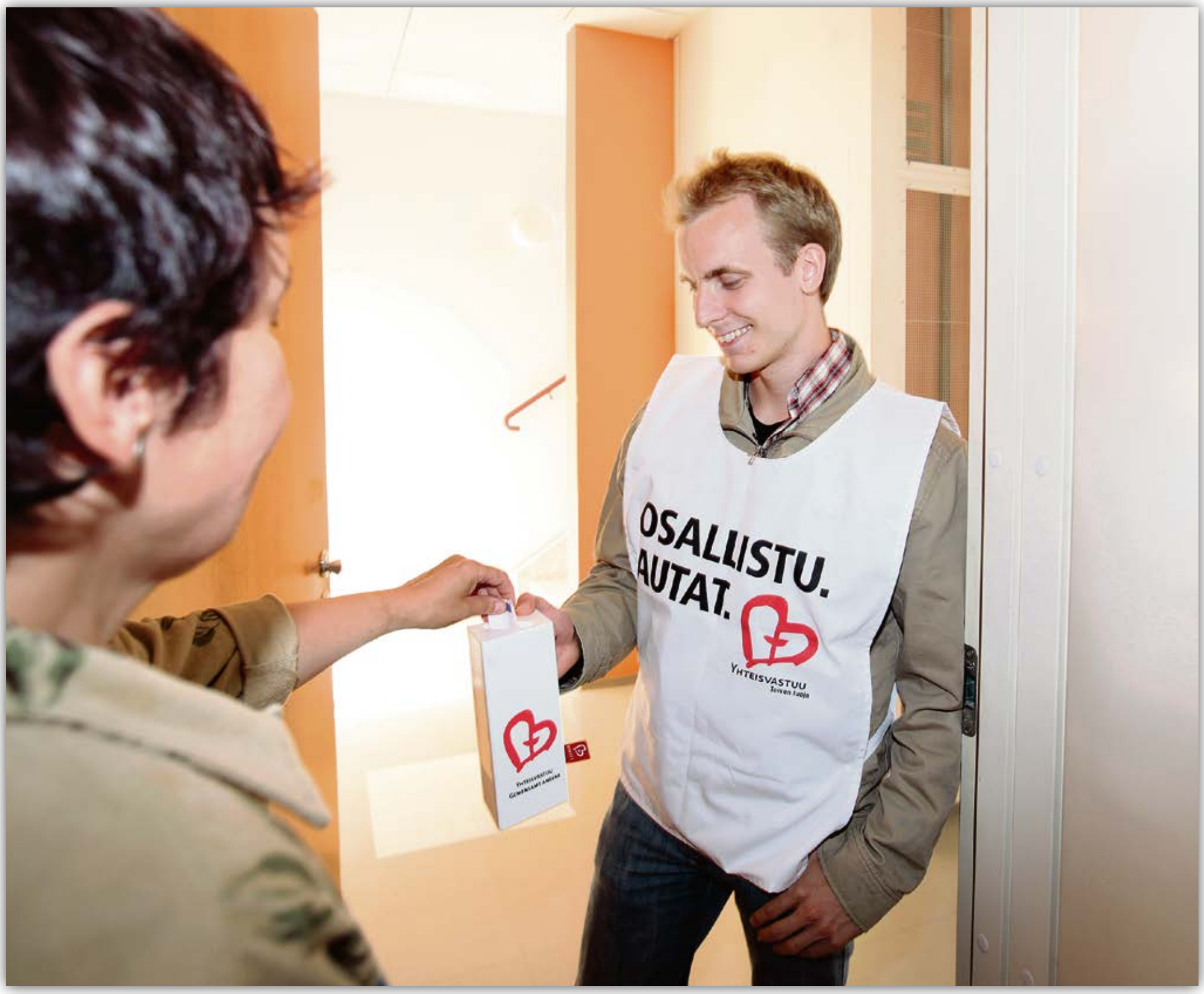

...jos on autuasta saada,
autuaampi antaa on. Virsi 432:2

Seurakunnan investointeja

KUKKARON-VARTIJA

Seurakunnan tämän vuoden talousarvioon sisältyvät noin 700 000 euron investoinnit. Tästä summasta noin puolet kohdistuu kiinteistöihin.

Seurakunnan kiinteistöjen ja toimitilojen ensisijaisena tarkoituksena on tukea sitä hengellistä työtä, mitä Seinäjoen seurakunnassa tehdään järjestämällä toimitilat seurakuntatyön toteuttamiselle. Tilojen perusajatus on, että ne ovat toiminnan luonteeseen soveltuvia, tehokkaalla käytöllä olevia sekä tarkoituksenmukaisia myös sijaintinniltaan. Koska maailma muuttuu jatkuvasti, seurakuntalaisten tarpeet vaihtelevia, yhdyskuntarakenne kehittyy ja talous altis herkille muutoksille, on tärkeää, että myös muutoksiin osataan reagoida myös kiinteistötoimessa.

Koska maailma muuttuu jatkuvasti, seurakuntalaisten tarpeet vaihtelevia, yhdyskuntarakenne kehittyy ja talous altis herkille muutoksille, on tärkeää, että myös muutoksiin osataan reagoida myös kiinteistötoimessa.

Yksi lähivuosien suurimpia hankkeita on Ylistaron kirkon urkujen peruskorjaus. Ylistaron kirkon urut kuuluvat Suomen suurikokoisimpien urkujen joukkoon. 55-äänikertaisen soittimen on rakentanut vuonna 1952 Kangasalan Urkutehdas Oy. Urut ovat nyt monilta osin tulleet elinkaarensa päähän, mutta peruskorjauksen jälkeen ne taas palvelevat hyvin useiden vuosikymmenien ajan. Peruskorjaus ajoittuu vuosille 2016–2018. Ensimmäisinä vuosina korjaus ei juurikaan näy kirkossa eikä vaikuta urkujen käyttöön. Varsinainen työ kirkossa ajoittuu vuodelle 2018.

Toinen suuri hanke on Nurmon Karhuvuoren alueen toimitilan hankkiminen. Aiemmin jo muilla asuntoalueilla on saatu hyviä kokemuksia siitä, että seurakunta on ollut paikalla jo alueen rakentumisen varhaisesta vaiheesta. Nyt tällainen tilanne on uudella Karhuvuoren alueella, mistä on myös jo tullut toiveita saada alueelle seurakunnan toimintaa. Seurakunnan esisijaisena tavoitteena on ollut vuokrattavan tilan löytäminen Karhuvuoren alueelta, mutta sopivia tiloja ei ole ainakaan vielä löytynyt. Tämän vuoden aikana suunnitellaan toimitilan rakentamista ja mikäli siihen päädytään, niin rakentaminen ajoittuu vuodelle 2017.

Kiinteistöjen lisäksi investointeja toteutetaan myös hautausmailla, erityisesti sankarihautausmailla. Itsenäisyytemme juhlavuosi 2017 lähestyy ja sen keskipisteessä ovat hautaustoimessa erityisesti sankarihaudat, joiden kunnostus on tämän vuoden pääteema hautausmaa-alueilla. Hankkeeseen on varattu määräraha, jolla seurakunnan kaikkien neljän sankarihautausmaan muistomerkit kunnostetaan käyttäen tarvittaessa konservaattoria apuna. Sankarihautausmaiden istutuksia ja hautamuistomerkkien rivistöjä on kohennettu työalan omana työnä jo aiemmin viime vuosina.

Paula Perälampi
vs. hallintojohtaja

KUUKAUDEN KOMMENTTI

”Muistakaa liikkua, se on kaikenikäisille hyvä keino myös ehkäistä ja hoitaa sairauksia.”

Arvi Lind,
liikkuvan seurakunnan liikuntakummi

Kyllikki Harju tarjoaa kahvia lähetyspiirin alkajaisiksi, luukun toisella puolella Einari Juupaluoma, Aarno Harju ja Ari Juupaluoma.

Lähetyspiirillä pitkät perinteet

Yli 40 vuoden perinteet ovat takana lähetyspiirillä, joka kokoontuu kerran kuukaudessa Peräseinäjoen Kopilla, kirkon vieressä olevassa toimitilassa. Tämän vuoden alusta piirin kokoontumisaika muuttui illasta päiväaikaa, kello 13:ksi.

Piiri kokoontuu joka kuukauden toinen tiistai heinäkuuta lukuunottamatta.

- Ajattelimme, että piiriin lähdettäisiin mukaan sivukyliltäkin paremmin päivällä, kun lähdetään keskustaan asioille, sanovat piirin vetäjinä toimivat Kyllikki ja Aarno Harju. Vuoden ensimmäinen kokoontuminen sattui kylmään pakkaspäivään, joten se ei vielä paljon kertonut aikamuutoksen vaikutuksesta. Harjut kertovat, että kävijöitä on 5–20 säästä riippuen.

Harjun pariskunnan tytär Mirjam on Seinäjoen seurakunnan nimikkolähettinä Japanissa ja parhaillaan kielikoulussa. Toisaalla lehdessä on hänen kuulumisiaan lähettikirjeessä.

Keniasta aloitettiin

Harjut kertovat, että SLEY:n lähetyspiiri aloitettiin 1970-luvun alussa, kun Peräseinäjoella diakonissana toiminut Salme Rinta-Komsi lähti lähetystyöhön Keniaan. Piiri oli aluksi hänen tukiryhmänsä. SLEY:n osasto perustettiin myöhemmin.

- Kokoonnuimme aluksi kodeissa, ja toimijana oli Aino Pitkäranta. Kari Pitkäranta oli SLEY:n Etelä-Pohjanmaan piirin työntekijänä mukana, ja sana oli säännöllisesti esillä, kuten se on nykyäänkin, kertoo Aarno Harju.

- Väki on vanhentunut, mutta se siunaus meillä on ollut, että kun joku on jäänyt pois, uusia ihmisiä on tullut tilalle, sanoo Aarno Harju.

Peräseinäjoella on aikaisemmin toiminut SLEY:n osastolla eri kylillä, mutta nyt ne yhdistetty yhdeksi Peräseinäjoen osastoksi, lisäksi Ojajärven-, Lehtimäen- ja Honkakylässä toimii Keski-Seinäjoen osasto.

- Kenia on meillä edelleen esillä, onhan meillä nimikkolähettinä Pauli Vanhanen Keniassa. Piirin kokoontumisissa ovat Kenia ja Japani vuorotellen esillä, kertoo Kyllikki Harju.

Vauvasta mukana

Harjut ovat olleet myös mukana tukemassa lähetystyötä lapsesta saakka. Kyllikki kertoo äitinsä olleen mukana lähetyspiirissä, hän itse luki lapsena Lasten lähetyslehteä ja mietti jossakin vaiheessa itsekin lähetystyöhön lähtöä. Aarnoa on viety pienestä Luomankylällä lähetystilaisuuksiin. Hänelle tärkeää on Raamatun Sanan tutkiskelu, evankeliumin julistus.

- Nyt on ollut se siunaus, että oma tytär lähti kentälle, toteavat Harjut.

- Mirkku on vauvasta saakka ollut mukana piirissä. Luemme piirissä hänen terveisiään. Kielikoulu on vaikeaa ja vaikeutuu koko ajan. Puheen ehkä oppii, mutta kirjoitusmerkit ovat vaikeita. Mirjam on kertonut, että japanilaiset koululaisetkaan eivät tahdo kouluaikana oppia merkkejä niin paljon kuin pitäisi, kertoo Kyllikki Harju.

Tuotto puoliksi

Lähetyspiirissä on aina mukana SLEY:n piirin työntekijä, aikaisemmin Kari Pitkäranta, sitten Matti Rintala, nyt Ari Juupaluoma.

Piirissä osallistujat maksavat kahvirahan, tuovat arpavoittoja ja sitten ostavat arpoja. Ohjelma on aina sama: Ensin kahvitellaan, lauletaan Siionin Kannelta, kuunnellaan piirisihteerin puhe, luetaan lähettien kirjeitä ja lopuksi on arvontaa.

- Piirin tuotto jaetaan puoliksi SLEY:n nimikkolähettien kesken. Kari Pitkäranta aikoinaan sanoi, että tuotto on hämmästyttävän suuri, vaikka väkeä ei ole paljoa. Tuotto on vajaa 2 000 euroa vuodessa, kertoo Kyllikki Harju. Piiri järjestää myös kerran vuodessa myyjäiset.

Pastori Ari Juupaluoma sanoo, että Peräseinäjoen lähetyspiiri on pitkään toimineena ilonaihe.

- Kellonajan muutoksella haetaan sitä, että mukaan tulisi uutta väkeä.

- Jurvassa meillä on esimerkiksi Ilosanoman iltapäivä, toivotaan tästäkin tulevan sellainen. Hajaasutusalueella asiointikyydit tai koulukyydit eivät kulje iltaisin, siksi siirto päivään tehtiin. Kevät näyttää, onko siirrolla vaikutusta, sanoo Ari Juupaluomaa.

- Tätä piiriä motivoi se, että on omasta piiristä lähtenyt lähetti, halutaan olla hänelle tukijoukkona, toteaa Ari Juupaluoma.

Helmikuussa piiri kokoontuu laskiaistiistaina 9.2. kello 13 Kopilla.

Leena Hautala

Lakeuden Risti

SEINÄJOEN SEURAKUNNAN TIEDOTUSLEHTI JOKAISEEN KOTIIN

Seinäjoen seurakunta
- kirkkoherranvirasto
- taloustoimisto
Ala-Kuljun katu 1 A
60100 Seinäjoki
www.seinajoenseurakunta.fi
Puhelinvaihde (06) 418 4111
ma-to klo 9–15 ja pe klo 9–12

Seinäjoen alueseurakunta
Ala-Kuljun katu 1 A
60100 Seinäjoki
Puhelinvaihde (06) 418 4111
ma-to klo 9–15 ja pe klo 9–12

Nurmon kappeliseurakunta
Nurmontie 3
60550 Nurmo
puh. (06) 418 4371

Peräseinäjoen kappeliseurakunta
Kirkkotie 2
61100 Peräseinäjoki
puh. (06) 418 4411

Ylistaron kappeliseurakunta
Markinsalontie 2 b
61400 Ylistaro
puh. (06) 418 4200

Julkaisija ja kustantaja:
Seinäjoen seurakunta

Päätoimittaja:
Liisa Rantala

Toimitussihteeri:
Leena Hautala

Toimitusneuvosto:
Laura Isoluoma, Leena Hautala, Minna Lainimo, Sanna Martzahn, Liisa Rantala, Markku Ylinen

Taitto ja kuvankäsittely:
Laura Isoluoma

Tilaushinta: 10 € / vuosi
Tilaukset: lakeudenristilehti@evl.fi tai (06) 418 4111.
Seinäjoen seurakunnan jäsenille mainoskieltotalouksiin maksuton osoitteellinen lehti pyydettäessä.

Mainosseppo T:mi, Seinäjoki
Seppo Laitila, puh. 0400 954 747
Ilmoitustrafiikki:
lakeudenristilehti@evl.fi

Jakeluvalitukset:
Postin palvelunumeroon
0200 71 000

Seuraava lehti ilmestyy:
perjantaina 18.3.2016.

Kannen kuva:
Kirkkopalvelu /
Katja Tahja

Paino:
I-print Oy, Seinäjoki

YMPÄRISTÖMERKKI MILJÖMÄRKT
4041 0895
Painotuote

Alttarilla

Jeesus kutsui kaksitoista opetuslastaan luokseen ja sanoi heille:
”Me menemme nyt Jerusalemiin. Siellä käy toteen kaikki se,
mitä profeetat ovat Ihmisen Pojasta kirjoittaneet.

Luuk. 18: 31

Pyhä kuva

Kuva: Kirkon kuvapalvelu

Virren viemää

Virsi 301:1

Kirkasta, oi Kristus, meille
ristinuhri Golgatan,
josta meille langenneille
loistaa sydän Jumalan.
Uskon silmä kiinnitä
aina kohti ristiä.

Hailuodossa syntynyt Gustaf Skinnari (1835-1916) oli merimies ja myöhemmin lohikauppias Oulussa. Herätykseen tultuaan hän vaikutti lestadiolaissaarnaajana. Skinnarin virsi Kirkasta, oi Kristus, meille tuli vuoden 1938 virsikirjaan. Skinnarin teksti muuttui alkuperäisestä, virren runoili uudestaan Wäinö Havas. Alkuperäisenä, 10-säkeistöisenä virsi on edelleen Siionin lauluissa (SL 21). Virrellä on kaksi sävelmää. Nykyistä b-sävelmää luultiin kansansävelmäksi, sen tekijäksi on osoittautunut Skinnarin uskonystävä, Kivijärven kirkkoherra F. P. Krank (1844-1910). Vuoden 1938 koraalikomitea pyysi Toholammin kanttoria Heikki Pöyhtäriä (1880-1954) hahmottelemaan saman sävelmän pohjalta uuden. Molemmat otettiin sitten koraalikirjaan.

SANA

Laskeutuminen alkaa

Juuri kun olemme jättäneet joulunpyhät taakse, alkaakin jo paastonaika. Laskiaissunnuntaita vietetään ensi sunnuntaina, ja ensi viikolla alkaa seitsemän viikon paastonaika.

Kolme viikkoa sitten kuulimme jumalanpalveluksessa Jeesuksen julkisen toiminnan alkamisesta Kaanaan häissä, ja nyt onkin edessä kärsimystien seuraaminen. Pääsiäinen on poikkeuksellisen aikaisin tänä vuonna. Pääsiäisen paikka kalenterissa vaihtelee, vuonna 325 pidetyn Nikaian kirkolliskokouksen päätösten pohjalta pääsiäispäiväksi vakiintui satojen vuosien kuluessa kevätpäiväntasausta seuraavan täydenkuun jälkeinen sunnuntai, joka on aikaisintaan 22. maaliskuuta ja viimeistään 25. huhtikuuta. Kaikki muut paitsi Suomen ortodoksit viettävät pääsiäistä juliaanisen kalenterin mukaan, ja tänä vuonna esimerkiksi Kreikassa ja Venäjällä pääsiäinen on 1.5.

Laskiaissunnuntain aihe on Jumalan rakkauden uhritie. Sunnuntain suomenkielinen nimi tulee paastoon laskeutumisesta. Pian alkaa yksinkertaisten elämäntapojen, itsekieltäymyksen aika. Jeesuksen julkinen toiminta saavuttaa käännekohtansa. Vaellus Jerusalemiin, kohti kärsimystä ja kuolemaa, alkaa. Mutta juuri tällä tiellä Ihmisen Poika kirkastetaan. Jumalallinen rakkaus voittaa antaessaan itsensä alttiiksi kuolemaan asti. Tarvitsemme silmiemme avautumista, jotta näkisimme, miten Jeesus kärsii meidän puolestamme ja koko maailman puolesta. Vapahtaja kysyy myös meiltä itsemme alttiiksi antamista Jeesuksen seuraamisessa.

Laskiaissunnuntain evankeliumitekstissä kerrotaan, miten Jeesus kertoi opetuslapsilleen tulevista tapahtumista Jerusalemissa. Evankeliumissa todetaan, että opetuslapset eivät ymmärtäneet mitään. Tekstien lukukappaleessa Jesaja puhuu paastosta ja moittii, miten paastopäivänäkin ajatellaan omaa etua. ”Toisenlaista paastoa minä odotan: että vapautat syyttömät kahleista, irrotat ikeen hihnat ja vapautat sorretut, että murskaat kaikki ikeet, murrat leipää nälkäiselle, avaat kotisi kodittomalle, vaatetat alastoman, kun hänet näet, etkä karttele apua tarvitsevaa veljeäsi.”

Yhteisvastuukeräys alkaa sopivasti paastonajan alussa. Olisiko pieni osa oikeanlaista paastoa, että antaisi lanttien sijasta setelin keräykseen?

Leena Hautala
viestintäjohtaja

PÄÄKIRJOITUS

Seinäjoella 5.2.2016

Liisa Rantala
Seinäjoen alueseurakunnan
johtava kappalainen

Roska päivässä

Sillä tavoin muuan suomalaisnainen päätti ryhtyä parantamaan maailmaa: keräämään joka päivä yhden roskan.

Ei kuulosta kovin suureelliselta. Mutta ensin yksi ja sitten toinen päätti ryhtyä toimimaan hänen tavallaan, ja niinpä lukemattomat eri puolilla maailmaa asuvat ihmiset ovat voineet nauttia oman lähiympäristönsä kohentumisesta.

Roska päivässä tuntuu aika vaatimattomalta tavoitteelta. Pieniä tekoja ei kuitenkaan pidä väheksyä. Meitä on opetettu säästämään jokainen mitätön pennikin, sillä onhan pennissä markan alku.

Liian korkealle asetetut tavoitteet voivat sen sijaan hyydyttää tekemisen innon. Olisi otettava realistisia, ihmisen kokoisia tavoitteita. ”Et pysty ruokkimaan maailman kaikkia nälkäisiä, mutta voit ruokkia yhden” on joku todennut. Maailman miljoonien nälkäisten edessä voi iskeä toivottomuus. Mutta jos voimme pelastaa yhden ihmisen elämälle, se on merkityksellinen teko.

Toivottomuus uhkaa iskeä myös miettiessä tämän päivän kyynistä ja negatiivista asenneilmapiiriä. Ja tuntuu siltä, että ilkeimmät äänet ja terävimmät sanat kuuluvat kaikista kauimmaksi.

Haluaisin nähdä ajassamme seurakunnan yhtenä myönteisenä vastavoimana. Olisiko meistä osaltamme maailmanparantajiksi, muistuttamaan siitä, mistä hyvä elämä rakentuu? Ei toisiaan vastaan kilpailemisesta, vaan samaan suuntaan vetämisestä. Ei sanoilla lyömisestä, vaan rohkaisemisesta ja kannustamisesta.

Maailman parantaminen on toisaalta unelmoimista, toisaalta toimeen tarttumista. Se on myös oman vastuunsa näkemistä. Pahin asia, mitä voi tapahtua, on se, jos hyvät ihmiset ovat hiljaa. Jokainen pienikin sana ja pienikin teko luo parempaa maailmaa. Siihen me olemme kutsutut.

KIRKONMÄELTÄ

Perustoimintaa?

Tätä kirjoitusta pohtiessani muistelin, että vuodesta 2015 oli suunniteltu seurakunnassamme perustoiminnan vuodeksi. Tarkoitus oli, että mitään suurta ja mullistavaa ei tapahtuisi, vaan keskittyisimme kaikkein tärkeimpään eli perustoimintaan. Millainen vuodesta sitten oikeasti muodostuikaan?

Vuosi käynnistyi Koivu ja tähti tapahtumalla, joka oli laajamittaisin koko tapahtuman historiassa. Vuoden aikana valmisteltiin ja otettiin käyttöön yhteinen varhaiskasvatuksen pilottihanke, jossa varhaiskasvatus on koko seurakunnan yhteinen työmuoto. Seinäjoen seurakunta liittyi Kirkon palvelukeskukseen, jossa hoidetaan suurelta osin taloudenhoidon jokapäiväisiä tehtäviä. Hy-kuoro juhli 40-vuotista taivaltaan. Kirkkokuorotoiminta alueseurakunnassa täytti 90 v. Lakeuden Ristissä, Ylistaron ja Peräseinäjoen kirkoissa otettiin käyttöön kastepuut. Seurakunnan kastelahjan cd julkistettiin konserttissa 11.1. Sibeliuksen 150-vuotisjuhlavuosi vaikutti konserttitoiminnassa.

Kiinteistöjä remontoitiin Lankarissa ja Honkiniemessä. Ahonniemen leirinvetäjien majoitusrakennusta alettiin rakentaa. Krematorio peruskorjattiin. Nurmon kirkkoon tehtiin WC-tilat.

Seurakunnan työntekijöiden työtehtävissä tuli muutoksia ja uusia työntekijöitä aloitti työnsä. Nurmossa Miia Juusola-Vänskä jatkoi Jouko Ikolan työtä johtavana kappalaisena ja Antti Maunumaa kappalaisena, Niina Kortehisto kokki-keittäjänä, Victoriya Ollila, Miia Rantasalo ja Jatta Takala vahtimestari-siivoojina. Peräseinäjoella kanttori Aino Palomäen työtä jatkaa Sanna Ågren sekä seurakuntatalon keittiöllä työtä tekee keittiötyöntekijä Helena Takala, Ylistarossa aloittivat lähetyssihteeri Katri Tuomiharju, vahtimestari-suntio Anne Lehtonen, emäntä-vahtimestari Tarja Vähäkoski ja vuoden lopussa seurakuntatoimiston toimistonhoitajana Katri Palomaa. Alueseurakunnnassa kahvilavastaavana aloitti Johanna Muukkonen, seurakuntakeskuksen keittiöllä kaittiötyöntekijät Tiina Salmi ja Susanna Keski-Koukkari, sekä Törnävän hautausmaalla erityisammattimies Vesa Kangas. Taloustoimistossa aloitti taloussihteeri Paula Berg, perheasiain neuvottelukeskuksessa vastaanotto-toimistosihteeri Tarja Ahvenniemi, viestinnässä tiedottaja Sanna Martzahn ja koko vuoden vs. hallintojohtajana toimi Paula Perälampi.

Nyt voi vain todeta, että paljon enemmän tapahtui ja muuttui kuin ennakkoon odotettiin. Kuitenkin perustyötä saatiin tehdä ja työtä tehtiin myös uusin voimin ja uudella innolla. Voimme kiitollisin mielin jatkaa uutta kohden.

”Hyvyyden voiman uskollinen suoja piirittää meitä, kuinka käyneekin. Illasta aamuun kanssamme on Luoja. Häneltä saamme huomispäivänkin.” VK 600:4

Jukka Salo
kirkkoherra

Vapaalla

Tärkeä osa elämää

Seurakuntalaiset ja työtoverit ovat jo tottuneet näkemään Ylistaron kappeliseurakunnan lähetyssihteerin Katri Tuomiharjun soittamassa huilua ja kuulleet hänen lauluääntään.

Joku sanoikin: - Tilattiin lähetyssihteeri, saatiin myös muusikko!

Katri itse vähättelee musiikkiharrastustaan, mutta myöntää, että musiikki on tärkeä osa hänen elämäänsä. Musiikkiopiston opinnot kuuluvat lapsuuteen, pianonsoittoa hän harjoittelee itsekseen kotona. Nyt kuitenkin perheen pieni lapsi vie aikaa myös musiikkiharrastukselta. Työomatkoilla Seinäjoelta Ylistaroon hän kuuntelee musiikkia nyt eniten. Se on henkistä ja hengellistä hoitoa.

”

Tilattiin lähetyssihteeri, saatiin myös muusikko!

Amani ja Afrikka

Katri lauloi opiskeluaikanaan Suomen Lähetysseuran Amani-kuorossa, missä hän ihastui afrikkalaisiin rytmeihin.

- Olin Afrikkalaisessa gospelmessussa, jossa Amani esiintyi. Tiesin kuoron, mutta en ollut kuullut sitä aikaisemmin, ja pidin. Eräs pappismies tiesi, että kuoroon etsitään uusia laulajia ja kehotti tarjoutumaan. Aluksi vastustelin, mutta rohkaistuin kuitenkin juttelemaan kuoron johtajan kanssa. Seuraavalla viikolla oli koelaulu ja loppujen lopuksi oli kuorossa mukana vuodesta 2007 yli kolme vuotta.

- Amanissa reissasimme paljon, konsertteja oli viikonloppuisin. Esiintymismatka Tansaniaan kesällä 2008 on jäänyt erityisesti mieleen. Olisin ollut edelleen ilolla mukana kuorossa, mutta Helsinkiin harjoituksiin pääseminen täältä on mahdotonta, sanoo Katri Tuomiharju.

Nyt Katrilla ei ole kuoroharrastusta, mutta hän on mukana aloittelevassa ylistysbändissä.

Autossa kuuntelua

Kun perheessä on pieni lapsi, ei äiti kovin usein ehdi rauhoittua musiikkia kuuntelemaan. Sen sijaan työmatkalla autolla Katri kuuntelee musiikkia, mitä milloinkin.

- Kuuntelen radiota tai cd-levyjä. Musiikin laatu riippuu paljon päivästä ja mielentilasta. Oikeastaan kuuntelen kaikenlaista musiikkia, vain raskas hevi ei uppoa, kertoo Katri Tuomiharju.

Mitkä ovat sitten musiikkia harrastavan lähetyssihteerin lempilaulut ja –virret?

- Voi, niitä on niin paljon, huokaa Katri, mutta jatkaa hetken miettimisen jälkeen: - Lasten virsi 501 ja 548 Tule kanssani, Herran Jeesus, joka minun pitää aina laulaa iltalauluna lapselleni. Hengellisistä pidän paljon Pekka Simojoen ja Annamari Kaskisen Salaisuus-laulusta.

Leena Hautala

Katri Tuomiharju soitti huilua seurakunnan työntekijöiden adventtijuhlassa Ylistaron kirkossa.

Selkokielen tavoitteena ei ole yksinkertaistaa vaan selkeyttää asioita, Eskoon vs. kehitysvammaistyön pappi Tuire Wuorijärvi sanoo.

Eskoo kutsuu Selkokirkkoon ja kirkkokahville

Tuki- ja osaamiskeskus Eskoon kehitysvammaistyön pappi Tuire Wuorijärvi toimittaa keskiviikkona 24.2. kello 13–14 kaikille avoimen selkokielisen jumalanpalveluksen.

- Luemme ääneen selkokielistä Raamattua ja laulamme tuttuja lauluja. Päivän aiheena on rukous ja usko, Tuire Wuorijärvi kertoo. Jumalanpalveluksen jälkeen Eskoo tarjoaa osallistujille kirkkokahvit.

Eskoon normaaliin rytmiin kuuluu joka toinen viikko selkokielinen Keskiviikkokirkko omille asukkaille, asiakkaille ja henkilökunnalle. Nyt ovet avataan kaikille halukkaille. Samalla vietetään Maailman ääneen lukemisen päivää.

Eskoo osallistuu näin Selkokeskuksen järjestämään Luetaan ääneen selkokirjaa -kampanjaan, jonka suojelijana toimi tasavallan presidentin puoliso rouva Jenni Haukio.

Elämyksellinen kirkko

Selkokielisessä jumalanpalveluksessa käytetään tavallista helpompia sanoja ja lauseita. Tuire Wuorijärven selkokielisessä Raamatussa on tekstiä ja piirroskuvia.

Selkokielinen Raamattu on kuvitettu ja helppolukuinen.

- Mukanani on aina myös nähtävää ja koettavaa: esineitä, kuvia ja jopa tuoksuja. Sytytän kynttilöitä ja soitan pieniä kelloja hartauden aluksi ja lopuksi.

Selkokieli kuuluu kaikille

Yleiskielen ymmärtämistä voivat vaikeuttaa muistisairaudet, kehitysvammat, neurologiset sairaudet ja häiriöt tai se, että suomi ei ole oma äidinkieli.

- Pidän tärkeänä ajatusta, että kirkon pitää olla siellä, missä ihmiset ovat, ja siksi kirkon pitää mennä heidän luokseen. Selkokielen käyttäminen jumalanpalveluksissa toteuttaa tätä ajatusta. Se ei rajaa ketään ulkopuolelle, vaan palvelee aivan kaikkia, Tuire Wuorijärvi sanoo.

Tuire-papin selkokieltä on hyvä kuunnella. Selkokirkon päätteeksi hän lähettää seurakuntansa kotimatkaan lämpimin sanoin. Pelkistäminen kirkastaa olennaisen.

Jumala on uskollinen.
Luottakaa häneen.
Olkaa valona maailmassa.
Iloitkaa elämästä.
Lähtekää rauhassa.

Teksti: Iina Åman
Kuvat: Timo Aalto

Paavin aari

PAPPI PAKISEE

Muutama piispa pyörähti Vatikaanissa. Suomalaisia piispoja käy siellä aika ajoin, mutta nyt vierailu huomattiin poikkeuksellisen laajasti. Katolisen Sipon ja ortodoksien Ambrosiuksen lisäksi meidän kirkon Irja-piispa oli reissussa mukana.

Pohjoisesta lähti kolme lahjan tuojaa joulun jälkeen. Paavi Franciscus saattoi saada muutakin, mutta vain meidän kirkkomme lahja mainittiin. Muilla oli varmaan isommat paketit. Irja-piispan paketti näytti ihan pieneltä. Pienestä paljastui kuitenkin kokonainen aari porvoolaista ikimetsää.

Lahjojen antaminen ei ole tuollaisten vierailujen tarkoitus. Hyvät tavat on kuitenkin huomioitava ja niihin kuuluu, että jokin tuliainen on vietävä. Omat nuoret ovat viime vuosina vierailleet perhemajoituksissa Euroopassa. He ovat vieneet tuliaisiksi muumimukeja, sinistä suklaata, joka on oikeasti ruskeaa, ja yhden tunnetun suomalaisen tekstiilifirman lautasliinoja.

Onhan tuo aarniometsä näihin nähden aika huima idea. Sitten alkoi jo tietysti välitön arvostelu. Mitä paavi tekee metsällä? Koska hän on tulossa palstalleen raivaussahan kanssa heilumaan? Miksi ei annettu talousmetsää, se olisi ollut parempi symboli ja viesti, sanoivat metsätalousihmiset. Sitten vielä: Ei palaakaan Suomea enää millekään ulkomaalaiselle!

Piispa näytti kiittelevän paavia ja hänen olemustaan vierailun jälkeen. Paavi oli tehnyt vaikutuksen. Hän osaa olla läsnä ja ottaa ihmisiin kontaktia. Käynnistyi jo jatkopohdintakin. Mihin paavin metsää voi nyt käyttää, kun ei paavi sitä tarvitse ja hakkuita ei kukaan saa ikimetsässä tehdä. Irja piispa jo mietti metsään jotakin tapahtumaa.

Meidänkin seurakunnassamme on innokkaita metsään menijöitä. Miltähän tuntuisi käydä marjassa paavin aarilla? Geokätköilykin on yhä muodissa. Mitä jos vietäisiin paavin aarille Seinäjoen seurakunnan geokätkö. Olisihan siinä kaksi merkittävää sitten samassa metsässä.

Huomasin, että Franciscus ja Irja-piispa tavoittivat jotakin oleellista. Metsä on monen kirkko. Kristittyjen lahjat voivat olla aineettomia ja niissä saa olla huumoria mukana. Iloinen yhteys kantaa suuria merkityksiä. Taidan ensi kesänä käydä paavin aarilla.

Markku Orsila
markku.orsila@evl.fi

Herännäiskuorot Ylistarossa

Eteläpohjalaiset herännäiskuorot kokoontuvat Ylistaroon sunnuntaina 7.2. ja pitävät Ylistaron kirkossa konsertin kello 14.

Konsertissa esiintyvät Untamalan kuoro johtajanaan Maija Laasala, Seinäjoen HY-kuoro johtajana Tea Polso, Karhunmäen seudun kuoro johtajana Paula Pääkkönen ja Lapuan kristillisen opiston kuoro johtajana Mirjami Mäntymaa. Suurkuoro esittää osia Schubertin Saksalaisesta Messusta. Cantores Minores kuoron taiteellinen johtaja Hannu Norjanen johtaa. Urkurina on Tea Polso.

Konserttiin on vapaa pääsy, kolehti kannetaan kristilliseen kasvatustyöhön.

Kuva: Hannu Reinilä

Seinäjoen HY-kuoro vietti viime syksynä 40-vuotisjuhlaansa. Kuoro esiintyy herännäiskuorojen konsertissa.

Seurakunnan päiväkerhoihin ilmoittaudutaan maaliskuussa

Seinäjoen seurakunnan päiväkerhoihin toimintakaudeksi 2016–2017 ilmoittaudutaan maaliskuun aikana.

Seurakunnan päiväkerho on pienelle lapselle turvallinen paikka tutustua muihin lapsiin ja opetella toimimaan ryhmässä. Päiväkerho on seurakunnan kasteopetusta. Kerhossa hiljennytään alttarin ääressä, kuullaan kertomus Raamatusta, lauletaan, leikitään, askarrellaan, liikutaan ja ihmetellään elämää. Samalla opitaan kiitollisuutta, toisen kunnioittamista, itsensä arvokkaaksi kokemista ja Jumalan hyvyyteen ja huolenpitoon luottamista.

Päiväkerhossa tuetaan lapsen kokonaiskehitystä, noudatetaan seurakunnan omaa varhaiskasvatussuunnitelmaa sekä yhteiskunnan varhaiskasvatuksen periaatteita. Kerhoon otetaan omat eväät. Ohjaajina toimivat lapsi- ja perhetyön perustutkinnon suorittaneet lastenohjaajat. Kerhot kokoontuvat 1 tai 2 kertaa viikossa 2 tai 3 tuntia kerrallaan. Päiväkerho on maksuton, jos vähintään toinen huoltajista kuuluu ev.lut. seurakuntaan.

Päiväkerhoihin otetaan vuosina 2011–2012 syntyneitä lapsia. Jos ryhmään mahtuu, mukaan otetaan ikäjärjestyksessä lapsia, jotka ovat täyttäneet 3 vuotta kerhon alkaessa.

Ilmoittautumislomakkeita maaliskuun alusta alkaen osoitteesta: www.seinajoenseurakunta.fi/paivakerho sekä seurakunnan kerhopaikoista.

Henkilöstöuutisia

Nurmon seurakuntapastoriksi valitulle **Jaakko Antilalle** myönnettiin virkavapautta elokuun loppuun saakka. Hän toimii Lapuan hiippakunnassa hiippakuntapastorin sijaisena. Nurmossa sijaisena on **Marjo Niskanen**.

Ylistaron johtava kappalainen **Jukka Tuppurainen** on irtisanoutunut ja paikka on ollut avoinna. Hakuaika päättyi 29.1. Virkaan haki määräaikaan mennessä kaksi henkilöä. Hakijat ovat Seinäjoen seurakunnan Ylistaron kappeliseurakunnan vt. johtava kappalainen Minna Lainimo sekä pastori Markku Siltala Ilmajoelta. Uuden johtavan kappalaisen valitsee Ylistaron kappelineuvosto.

Minna Lainimo toimii toukokuun loppuun saakka Ylistaron vs. johtavana kappalaisena ja hänen sijaisenaan aloitti 1.2. pastori **Ville Järvinen**. Hän jatkaa myös kesän ajan elokuun loppuun saakka.

Peräseinäjoen keittiöesimiehenä aloitti helmikuun alussa **Ritva Sinimäki**, joka on viimeksi toiminut Vaasassa rikosseuraamisviraston palveluksessa keittiömestarina. Hän on Peräseinäjoelta kotoisin eli paluumuuttaja.

Nurmossa toimii kevään ajan vs. kanttorina **Anneli Urvanta**.

SEINÄJOEN SEURAKUNTA

Virsimaraton huhtikuussa

Virsimaraton järjestetään taas keväällä Seinäjoen seurakunnassa. Päivä on sunnuntai 24.4. ja maraton alkaa jumalanpalveluksen jälkeen.

Virsimaraton on jo kolmas eli joka alueella veisataan nyt kolmatta osaa virsikirjasta. Veisuuta jatketaan alueilla siitä, mihin viime keväänä päädyttiin.

Virret alueittain:

1–158 Peräseinäjoki
159–316 Nurmo
317–474 Ylistaro
475–632 Seinäjoen alueseurakunta

Ensimmäinen virsimaraton oli keväällä 2014, ja Hyllykallion seurakuntakodilla veisattiin silloin virsikirjan loppuosan virsiä.

Kismuksessa senioriviikko

Senioriviikkoa vietetään Café Kismuksessa Kalevankadulla helmikuun viimeisellä viikolla 22.–26.2. Joka päivä on ohjelmahetki ja kuten arkipäivin yleensäkin, seniorit aterioivat lounaalla kello 12 alkaen 10 % alennuksella.

Viikon ohjelma:

Ma 22.2. klo 13–13.30 aiheena vapaaehtoistyö seurakunnassa, paikalla Aino Vähäsarja ja Seija Saari.

Ti 23.2. klo 13–13.30 kansanmusiikkia, paikalla kanttori Lea Salumäe.

Ke 24.2. klo 13–13.30 virtaa hyvästä ruuasta, paikalla pääemäntä Jaana Kujala.

To 25.2. klo 13–13.30 tuolijumppa.

Pe 26.2. klo 13–13.30 Sana sunnuntaiksi –hartaushetki, paikalla Mauri Pitkäranta ja sekä Moduskvartetti.

Tervetuloa seniorit aterialle ja ohjelmahetkiin!

Café Kismus

Lappi kutsuu hiihtämään

Muutama paikka on vielä vapaana Seinäjoen seurakunnan järjestämällä Lapin hiihtoreissulla, viikolla 14 eli 2.–9.4.

Hiihtomatka sopii erityisesti "sunnuntaihiihtäjille". Tärkeintä ei ole matka ja nopeus, vaan ulkona olemisen riemu. Tievatuvan täysihoidossa voi tehdä eväät aamupalalta ja palata retkeltä illalla saunomaan ja päivälliselle. Illan pimentyessä hiljennytään Tievan kappelissa Jumalan sanan äärellä.

Matkan hinta: Retkitievassa 2 hengen huoneessa 550 €, 3 hengen huoneessa 500 €, Metsäpaavon kämpässä 450 €. Matkanjohtajana on pastori Helena Turja. Ilmoittautuminen puh. 06 4184 901.

Rovastikunnallinen kehitysvammaisten kirkkopyhä

Rovastikunnallista kehitysvammaisten kirkkopyhää vietetään sunnuntaina 13.3. Peräseinäjoen kappeliseurakunnassa.

Päivä alkaa kello 10 messulla Peräseinäjoen kirkossa, jossa saarnaa tuki- ja osaamiskeskus Eskoon kehitysvammaistyön pappi Tuire Wuorijärvi, liturgina toimii kappalainen Irja Hietala ja musiikissa on Eskoon Hemubändi ja kanttori Sanna Ågren.

Messun jälkeen on luvassa ruokailu, päiväkahvit ja ohjelmahetki seurakuntatalolla. Ruokailumaksu on 10 €, joka kerätään seurakuntatalolla ruokailuun mentäessä. Työntekijät voivat kerätä omilta ryhmiltään ruokamaksut valmiiksi ja maksaa kerralla.

Ilmoittautuminen kirkkopyhään ja tiedot mahdollisista erityisruokavalioista olisi hyvä ilmoittaa pe 19.2. mennessä diakoniatyöntekijä Tarja Niemelle sähköpostitse tarja.niemi@evl.fi tai puhelimitse numeroon 040 5478 918.

Kuva: Juhani Mäki-Teppo

Nurmon VPK luovutti nurmolaisille lapsiperheille diakoniatyön kautta jaettavaksi joululahjarahaa. Kuvassa vas. Saara Juurakko, Kati Latikka, Mauno Peltokoski, Martti Välimaa ja Ville Koivisto.

Lakeus-kvartetti juhlii 20-vuotista taivaltaan

Seinäjoen seurakunnan yhteydessä toimiva Lakeus-kvartetti täyttää tänä vuonna komeat kaksikymmentä vuotta. Kvartetilta on ilmestynyt joulun alla myös oma levy ”Kiitos Isälle”. Pitkää musikaalista taivalta juhlitaan levynjulkistamiskonsertilla Lakeuden Ristissä 7.2.

Kuva: Samuli Hoisko

Lakeus-kvartetti: Markku Kujanpää, basso (vas.), Elina Kalliovalkama, altto, Marianne Takala, sopraano ja Maunu Malkamäki, tenori.

Voittoisa kvartetti

Lakeus-kvartetti sai alkunsa, kun kirkkomusiikkipiireittäin pidettiin kirkkokuorojen kvartettikilpailuja. Nurmon seurakunnan silloinen kanttori Martti Hemminki laulatti kirkkokuorolaisia pyrkien löytämään äänet, jotka soisivat hyvin yhteen balanssissa.

- Suomen kirkkomusiikkipiirit ryhtyivät järjestämään kirkkokuorojen kilpailuja. Perustettiin kirkkokuorojen kvartetteja, jotka kilpailivat keskenään. Tampereelle oli tulossa vuonna 1996 valtakunnallinen kirkkomusiikkijuhla ja siellä seitsemän kvartettia kilpailisi valtakunnallisella tasolla. Silloin me perustimme tämän lauluryhmän, joka oli alun perin Nurmon kirkkokuoron kvartetti. Myöhemmin kvartetti on nimetty Lakeus-kvartetiksi, kertoo kvartetin perustaja ja valmentaja, kanttori Martti Hemminki.

Ryhmä voitti vuonna 1995 Etelä-Pohjanmaan alueellisen kilpailun Laihialla ja pääsi edustamaan piiriä Tampereelle, jossa kvartetti saavutti kirkkomusiikkijuhlilla kilpailun toisen sijan.

Esiintymisiä laidasta laitaan

Lakeus-kvartetti on esiintynyt vuosien aikana monenlaisissa hengellisissä tilaisuuksissa, jumalanpalveluksissa sekä järjestänyt omia konsertteja. Valtakunnallisillakin areenoilla on esiinnytty esimerkiksi Herättäjäjuhlien ja Koivu ja Tähti -runotapahtuman myötä. Lisäksi kvartetin jäsenet ovat laulaneet toistensa perhejuhlissa. Musikaalisilla vierailuilla on käyty Suomen lisäksi myös mm. Norjassa ja Virossa.

Kvartetin ohjelmiston rungon muodostaa hengellinen, neliääninen, säestyksetön laulu. Myös kansanlauluja kvartetti on esittänyt. Ohjelmistoa muokannut myös se, mihin tapahtumaan kvartetti on kutsuttu esiintymään.

Monipuolisia laulajia

Lakeus-kvartetin muodostavat Marianne Takala, sopraano, Elina Kalliovalkama, altto, Maunu Malkamäki, tenori ja Markku Kujanpää, basso. Kauniisti yhteen soivien äänien taustalta löytyy monenlaista musiikin harrastusta.

Sopraano Marianne Takala on kasvanut musiikkiperheessä, mutta hänellä ei ole – kuten muilla kvartetin jäsenillä – kirkkokuorotaustaa.

- Laulu on ollut rakas minulle harrastus pikkutytöstä lähtien ja minulla on monen vuoden ajalta lauluopintoja, kertoo Takala.

Maunu Malkamäki on puolestaan aloittanut laulu-uransa Lapuan nuorisokuorossa ja laulanut sen jälkeen useissa sekakuoroissa.

Elina Kalliovalkama on kanttorin tyttärenä myös laulanut koko ikänsä, ensin seurakunnan lapsi-, varhaisnuoriso- ja nuorisokuoroissa ja aikuisiällä useissa eri kuoroissa aina oopperakuoroa myöten.

- Mutta oikeastaan lauluharrastukseni on lähtenyt jo tutti suussa, kun olen kuunnellut oman paapani Siionin virsien veisaamista, naurahtaa Kalliovalkama. - Laulan myös edelleen Nurmon kirkkokuorossa. Se on minun seurakuntapalveluani, toteaa Kalliovalkama.

Markku Kujanpää on aloittanut laulutaipaleensa Lapuan teinikuorossa ja toiminut perustajajäsenenä Lapuan nuorisokuorossa. Opiskeluaikanaan hän lauloi useammassakin kuorossa Oulussa, niistä tärkeimpänä hän mainitsee Oulun kamarikuoroon.

- Kotiseudulle palattuani liityin Nurmon kirkkokuoroon, jossa olen laulanut yli kolmekymmentä vuotta. Samoin Jussi-kuorossa on vierähtänyt yli kolme vuosikymmentä, kertoo Kujanpää.

”Kiitos Isälle”

Lakeus-kvartetin ensimmäinen oma cd-levy "Kiitos Isälle" ilmestyi kvartetin 20-vuotisjuhlan kunniaksi vuoden 2015 loppupäivinä. Levy julkistetaan kvartetin juhlakonsertissa Lakeuden Ristissä sunnuntaina 7.2. Konsertti alkaa kello 18.

- Lisäksi kesäkuun alussa pidetään konsertti Nurmossa ja kahden muun lähiseurakunnan kanssa ollaan myös muotoilemassa konserttiaikatauluja, kertoo Elina Kalliovalkama.

Uuden levyn nimi ”Kiitos Isälle”: - Siinä on tietysti kiitos Taivaan isälle. Mutta myös kiitos kvartetin isälle ja perustajalle Martti Hemmingille, toteaa Mauno Malkamäki. Levyn viimeisenä lauluna on Martti Hemmingin isän Eino Hemmingin lempivirsi ”Olkoon kiitos nyt, Isälle”. - Isäni, joka ei vapaussodan alkamisen takia voinut viedä kanttorin opintojaan koskaan loppuun, piti meillä jo kotona veisuusta huolen, joten tämä on samalla kiitos hänelle, toteaa kvartetin valmentaja Martti Hemminki.

”Kiitos Isälle” -levyä voi ostaa kvartetin jäseniltä ja valmentajalta, kvartetin konserteissa sekä Nurmon seurakuntatoimistosta.

Sanna Martzahn

Levossa ja hiljaisuudessa

Universaali musiikki

”Maailman alusta asti musiikki on ollut mukana kaikissa luoduissa, jokaisessa yksityisessä oliossa erikseen ja kaikissa yhteisesti, annettuna ja mukaan luotuna. Ei ole olemassa mitään ilman sointia ja rytmiä.”

Näin kirjoitti Martti Luther. Musiikki on ollut aikojen alusta läsnä ja osa ihmisen jokapäiväistä elämää. Rukouksia, psalmeja ja tekstejä on laulettu alkukirkosta lähtien. On tiedetty, että sävel vahvistaa sanaa ja tuo tekstiin toisen, näkymättömän ulottuvuuden.

Luther kirjoitti myös, että musiikki antaa levon ja karkottaa paholaisen. Millainen musiikki saa mielemme lepoon ja ajatuksemme kohti pyhää? Jokaisella meillä on lempimusiikkimme, jonka kuuntelu tutkitusti tekee hyvää. Meillä on silti myös melko yhtenäinen käsitys siitä, millainen musiikki on vaikkapa rauhoittavaa tai yksiselitteisesti hengellistä.

Monen kokemus on, että keskiaikaisen kirkkolaulun ajattomat sävelmät auttavat hiljentymään ja vievät pyhän äärelle. Tuon ajan musiikki perustuu kirkkosävellajeihin, joiden sävelkulut noudattavat luonnossa ja meidän jokaisen kehossakin resonoivaa yläsävelsarjaa. Nykyään suosituksi tulleen vanhan musiikin meditatiivinen luonne on vastapainoa aikamme hälylle. Vuosisatoja vanha löytääkin monissa meissä resonanssinsa; siinä on jotain tuttua.

Antiikista barokin kynnykselle musiikin ajateltiin heijastavan maailmankaikkeuden järjestystä, jonka lukusuhteiden mukaisesti harmonioilla oli omat paikkansa. Samalla ajateltiin, että erityisesti sakraali, hengellinen musiikki heijastaa tuonpuoleista; luomisessakin läsnä olleen järjestyksen mukainen sointi tekee näkymättömästä jotain näkyväksi. Monien vanhojen virsien säkeistöissä viitataan lauluun ja soittoon, jota myös taivas on täynnä. Musiikki yhdistää taivasta ja maata; jo täällä laulamme yhdessä enkelien ja kaikkien pyhien kanssa.

”Sinua ikuista isää kumartaa koko maailma. Sinulle kaikki enkelit, sinulle taivaat ja kaikki vallat, sinulle kerubit ja serafit laulavat lakkaamatta: Pyhä Herra Sebaot.” (Te Deum-hymni 300-luvulta, vk 802).

Tea Polso

Hiljaisuuden toimintaa

Iltakirkko – hiljaisuuden vesper La 13.2. klo 18 Lakeuden Risti. Turun piispa Kaarlo Kalliala, vanhan musiikin lauluyhtye Populus Sion. Järjestetään Hiljaisuuden työryhmän jäsenen diakonissa Johanna Rinkinevan eläkkeelle lähdön merkeissä.

Hiljaisuuden messu paston aikaan Su 21.2. klo 10 Lakeuden Risti. ”Sydämessäsi on maja rukoukselle”, Turja, Polso, cembalo, Ojala-Haapala, laulu, Marja Latvala, sello.

Hiljaisuuden lähteellä Lakeuden Ristin toimituskappelissa. Harjoittelemme vesperin lauluja kirkossa klo 16.30 alkaen. Iltahetken aluksi on vesper ja sen jälkeen on virikepuhe. Kevään aiheena on ”Kristillisten mystikkojen opetuksia”.

Ke 10.2. klo 17 Tuhkakeskiviikon messu, Merja Lampila.

Ke 24.2. klo 17-18 Mestari Eckartin mukaan ”Jumalan oleminen on radikaalisti toisenlaista kuin luotujen”. Helena Turja.

Ke 9.3. klo 17-18 Tuomas Kemppiläinen: ”Jumalan rakkauden ihmeellisestä vaikutuksesta”. Matti Kristola.

Hiljaisuuden retriitti 13–15.5. Haapaniemen hiippakuntakartanossa, Kuortaneella. Aihe: ”Rakkauden ryytimaa – Kristillistä symboliikkaa P. Mustapään opastuksella”. Aiheeseen johdattaa Anja Ghiselli. Retriitin ohjaa Helena Turja. Hinta 187 €. Seinäjoen seurakuntalainen 130 €. Ilm. viim. 15.4. : lapua.tuomiokapituli@evl.fi tai Leena Hirvelä, puh. 020 7630 923.

Psalmilaulukuoro kokoontuu keskiviikkoisin Lakeuden Ristissä klo 16.30. Hiljennytään laulaen; meditatiivinen laulutapa ja ajattomat sävelmät hoitavat ja rentouttavat sekä kehoa että mieltä. Lisätietoja: kanttori Tea Polso, tea.polso@evl.fi, puh. 044 7393 793.

YHTEISVASTUU

Yhteisvastuu torjuu nuorten syrjäytymistä

Yhteisvastuu-varoin tuetaan nuorten syrjäytymistä Suomessa ja Ugandassa.

Suomessa tuetaan elämänhallintataitojen kehittymistä ja osallisuutta partiotoiminnan avulla. Syrjäytymisvaarassa olevia nuoria etsitään ja ohjataan partion pariin muun muassa tukemalla köyhistä perheistä tulevien nuorten partioharrastusta.

Keräysvaroin tuetaan myös Sisupartiotoimintaa, jossa mukana olevat lapset ja nuoret ovat pääosin aisti-, liikunta- ja kehitysvammaisia. Avun vie perille Suomen Partiolaiset.

Ugandassa Yhteisvastuu tukee nuorten ammattikoulutusta ja toimeentuloa. Länsi-Ugandaan, Rwamwanjan pakolaisleirille, on rakenteilla ammattikoulu, johon valitaan opiskelijoiksi kaikkein heikoimmassa asemassa olevia pakolais- ja ugandalaisnuoria. Koulussa voi opiskella mekaniikkaa sekä rakennus-, hotelli- ja maatalousalaa. Koulutukseen sisältyy työharjoittelu, jossa nuoret saatetaan yhteen tulevien työnantajiensa kanssa. Avun vie perille Kirkon Ulkomaanapu.

Keräys käynnistyy 7.2.2016 ja jatkuu 1.5. asti. Keräyslupa on voimassa koko vuoden ajan, mutta aktiivisin keräyskausi ajoittuu helmi-huhtikuulle.

Mikä Yhteisvastuu?

Yhteisvastuu on lähimmäisenrakkauden kansanliike ja evankelisluterilaisen kirkon vuosittainen suurkeräys, joka auttaa hädänalaisia syntyperään, uskontoon tai poliittiseen vakaumukseen katsomatta Suomessa ja kehitysmaissa.

60 % tuotosta menee Kirkon Ulkomaanavun välityksellä kehitysyhteistyöhön ja katastrofiapuun. 20 % käytetään vuosittain valittavaan kohteeseen Suomessa ja 20 % kirkon ja seurakuntien tekemään avustustyöhön.

Joka kevät Yhteisvastuun noin 40 000 vapaaehtoista arkienkeliä lähtevät liikenteeseen keräyslistojen ja -lippaiden kanssa. Keräykseen osallistuvat kaikki Suomen ev. lut. seurakunnat. Keräyksen suojelijana toimii tasavallan presidentti. Keräyksen esimies vuonna 2016 on Kuopion hiippakunnan piispa Jari Jolkkonen.

Yhteisvastuukeräys avataan laskiaissunnuntaina 7.2., ja moni kerääjä lähtee silloin liikkeelle.

Kuva: Katja Tahja/Yhteisvastuukeräys

Mitä Yhteisvastuu-varoilla on saatu aikaan

Viime vuosien aikana Yhteisvastuu-varoilla on tuettu monia erilaisia hankkeita Suomessa. Seuraavassa tietoja keräysvaroilla aikaansaatuja hankkeita.

Pienlainakokeilu

Vuoden 2012 Yhteisvastuun tukemaTakuu-Säätiön pienlainaprojekti on käynnistynyt hitaasti, mutta varmasti. Täysin uusien palvelujen ja toimintojen käynnistäminen on vaatinut runsaasti valmistelu- ja selvitystyötä. Vastaiskuna pikavipeille on kehitetty uudenlaista sosiaalisen pienlainoituksen mallia, joka ennaltaehkäisee pienituloisten kotitalouksien ylivelkaantumista ja täydentää nykyistä kuntien sosiaalista luototusta.

Toimintaa on 38 kunnassa Kajaanin, Seinäjoen ja Tampereen alueella sekä pääkaupunkiseudulla. Tavoitteena on, että pienlainakokeilu laajentuu vuoden 2016 alussa koko maan kattavaksi. Takuu-Säätiö myöntää 200 - 2 000 euron pienlainoja. Lainan voi saada hakija, joka pystyy lyhentämään lainaa takaisin kuukausittain eikä voi muulla kohtuullisella tavalla rahoittaa kertaluonteista hankintaansa tai menoaan.
Lisätietoa: takuu-saatio.fi

IkäArvokas on lisännyt vanhusten voimavaroja

Vuoden 2013 Yhteisvastuu-tuotolla rahoitettu IkäArvokas-hanke pyrkii vähentämään ikääntyneiden huono-osaisuudesta johtuvaa syrjäytymistä ja yksinäisyyttä. Etsivässä vanhustyössä on kehitetty muun muassa yhteydenottokortti, soittorinkitoimintaa sekä sähköinen yhteydenottomenetelmä. Etsivän vanhustyön menetelmin on tavoitettu yli 200 syrjäytymisvaarassa olevaa tai yksinäistä vanhusta, jotka ovat olleet palvelujen ulkopuolella.

Osallistavassa vanhustyössä on käynnistetty 21 ikäihmisten kerhoa ja kohdennettuja palvelupäiviä. Kerhomuotoina ovat kylätalo-, kortteli-, taloyhtiö-, olohuone- ja kyytikerhot. Toiminnassa keskeistä on yhdessä tekeminen ja yhteisöllisyys keskusteluineen ja kahvitteluineen turvallisessa ympäristössä.

Vertaistoiminnassa on koulutettu 53 vertaista ryhmänohjaajiksi ja vertaisyksilötyöhön, ja vertaistoimintaan on kehitetty koulutusmateriaali.

Etsivä ja osallistava vanhustyö on käynnistämässä ”välittämisen verkostoa”, keskiössään kohderyhmään kuuluvat ikäihmiset. Verkostoon kuuluvat paikkakuntakohtaisen tarpeen mukaan diakoniatyön lisäksi mm. arkiset toimintaympäristöt, järjestöt, kuntien sosiaali- ja vanhustyö, vertaiset, vanhusneuvostot, tekninen toimi, oppilaitokset, kyläyhdistykset ja vanhusten läheiset. Yhteistyötä tehdään myös valtakunnallisella tasolla.
Lisätietoa: tyynela.fi/ika-arvokas

Saattohoitohanke tuli tarpeeseen

Vuoden 2014 Yhteisvastuu-kohteena ollut saattohoitohanke on jo ensimmäisenä toimintavuotenaan saanut aikaan merkittäviä tuloksia. Hankkeen kumppaneiksi ovat lähteneet mm. Terveyden ja hyvinvoinnin laitos, sosiaali- ja terveysministeriö, sairaanhoitopiirit, keskeiset potilasjärjestöt ja kirkon sairaalasielunhoito. Eri puolilla maata on järjestetty alueellisia saattohoitokoulutuksia mm. lääketieteen opiskelijoille ja terveydenhuollon ammattilaisille. Koulutuksissa on tavoitettu jo noin 5000 ihmistä.

Yhdeksässä hoitoyksikössä eri puolilla Suomea on käynnistetty koulutusta, konsultointia ja työnohjausta sisältävä puolivuotinen Saattohoito kuntoon -prosessi. Hankkeen tulokset ja mallit saatetaan aikanaan muidenkin saattohoidon kehittämisestä kiinnostuneiden yksiköiden käyttöön.

Saattohoidon avointa verkkokurssia terveydenhuoltoalan ammattilaisille kootaan parhaillaan yhteistyössä Lääkäriseura Duodecimin kanssa. Tulossa on myös saattohoidon vapaaehtoiskurssi yhteistyössä Kansalaisopistojen liiton ja Kesäyliopistojen liiton kanssa. Saattohoidon kouluttajakoulutus käynnistyy syksyllä 2016.
Lisätietoa: hyvakuolema.fi

Yhteisvastuu-tapahtumat Seinäjoen seurakunnassa

Yhteisvastuulle kerätään varoja paitsi lista- ja lipaskeräyksellä, myös kirkkokolehdeilla, erilaisilla tempauksilla ja myyjäisillä. Niiden tuotto oli viime vuoden keräystuotosta vajaa 40 %. Myyjäisten ja muiden tempausten toteuttajina ovat vapaaehtoiset seurakuntalaiset.

Laskiaissunnuntaina 7.2. on Yhteisvastuukeräyksen avauspäivä, kaikissa kirkoissa kerätään jumalanpalveluksessa kolehti Yhteisvastuulle.

Tapahtumia alueseurakunnassa

Su 7.2. klo 10 Yhteisvastuu- ja partiomessu, Lakeuden Risti. Keittolounas messun jälkeen, alasali. Hinta aikuiset 7€, lapset 4–12v. 4€ ja alle 4 v. maksutta.

Laskiaistiistaina ti 9.2. klo 11– hernekeiton ja kropsun myynti, seurakuntakeskuksen kerhohuone 3. Ruokailu paikalla 6 €, omiin astioihin 6 €/litra (mukaan oma astia!), kropsu 4 €/4 palaa.

Ke 16.3. klo 11– piimävellin ja klimppisopan myynti, seurakuntakeskuksen alasali, Omaan astiaan 6 €/litra ja paikalla 6 €/annos.

Ti 22.3. klo 10– leivonnaistapahtuma Y-talon kahviokäytävä, 2. krs. Otetaan vastaan kuivakakkuja, suolaisia, gluteenittomia ym. pääsiäisleipomuksia myytäväksi Yhteisvastuun hyväksi. Laita mielellään läpinäkyvään pakkaukseen ja tee tuoteseloste mukaan. Yhteyshenkilö: Elli Hirvilammi, puh. 0400 665 858.

Pe 29.4. klo 10– vappumunkkien myynti, keskussairaalan pääaula. Hinta: 80 senttiä /kpl (5kpl pussi = 4 €).

Su 1.5. klo 11 alkaen vappulounas, alasali. Tarjolla: porsaan ulkofile, kasvisgratiini, salaatit ja kahvi + kiisseli. Hinta: 15 € aikuiset, 6 € lapset 4-12v, alle 4-vuotiaat maksuttailman. Tarjoilu niin kauan kuin ruokaa riittää, korkeintaan 13.30 saakka.

Pe 20.5. mennessä tilattava lusikkaleivät ja karjalanpiirakat, joita leivotaan 30. ja 31.5. Tilaus puh. 06 418 4901. Noudosta sovitaan tilauksen yhteydessä.

Ma 30.5. klo 15–17 lusikkaleipien leivonta ja nouto, srk-kesk. alasali. Leivotaan 20 kg. Hinta 22 €/kg.

Ti 31.5. klo 15–17 karjalanpiirakoiden leivonta ja nouto, alasali. Leivotaan 2000 kpl. Hinta 50 senttiä /kpl.

Talkooväkeä kaivataan lusikkaleipien ja karjalanpiirakoiden leipomiseen! Yhdyshenkilö: Elli Hirvilammi , puh. 0400 665 858

Tapahtumia Nurmossa

Su 7.2. klo 10 Yhteisvastuun aloitusjumalanpalvelus Nurmon kirkossa, **klo 17** Hyllykallion srk-koti: iltahetki Yhteisvastuulle, hartaushetki sekä keräyskohteista, tarjoilu.

La 13.2. klo 11–13 Yhteisvastuu-lounas Hyllykallion srk-kodilla (ruokaa varattu 200 hengelle). Lounaan hinta: aikuiset 10 € / 4-12v 5 € / alle 4 v. maksutta.

La 20.2. klo 10–14 ulkoilupäivä Lankarissa, toimintaa pihalla ja sisätiloissa sekä lounas (klo 11–13). Kahvit, laskiaispulla klo 11–14. lounas aikuinen 7 €, 3–12v 4 €, kahvi ja pulla 3 €, mehu ja pulla 2 €. Mahdollisuus paistaa kodalla omia makkaroita. Arvontaa, kasvomaalausta... Perhepyhäkoulu klo 11 ja klo 13 vanhassa tuvassa. Kerhotiloissa Nuorten seurakunnan veisukirjan lauluja. Sään mukaan pulkkamäkeä.

Pe 26.2. ja 18.3. klo 10-18 YV-lipaskeräystempaus Prismassa.

Pe 29.4. klo 12 alkaen sima- ja munkkimyynti Hyllykallion srk-kodilla.

Mahdollisesta renkaanvaihtotempauksesta YV:n hyväksi ilmoitetaan myöhemmin.

Listansa/lippaansa helmikuun aikana palauttaneiden kesken arvotaan **tuotepalkinto**.

Tapahtumia Peräseinäjoella

Su 7.2. Yhteisvastuukeräys alkaa, jumalanpalveluskolehti Yhteisvastuun hyväksi.

Viikolla 12 nuorten lipaskeräys kaupoissa.

Pe 29.4. klo 12–14 munkki- ja simamyyjäiset seurakuntatalolla.

Tapahtumia Ylistarossa

Su 7.2. klo 10 Yhteisvastuu-kerääjät kutsutaan kirkkoon ja sen jälkeen seurakuntatalolle Yhteisvastuulistojen ja materiaalin jakoon ja koulutushetkeen.

Ti 9.2. klo 17– laskiaistapahtuma Ylistaron seurakuntatalon pihamaalla Yhteisvastuukeräyksen hyväksi. Ongintaa, arvontaa, makkaraa, lättyjä ja laskiaispullia sekä kuuluisa liukumäki kirkonmäellä. Tapahtuma päättyy yhteiseen kirkkohetkeen!

Ke 9.3. klo 18 Markuksen evankeliumi -näytelmä kirkossa. Kesto noin 2 t. Väliajalla kahvitarjoilu. Ohjelmatulot ja vapaaehtoinen kahviraha Yhteisvastuukeräykselle.

Su 20.3. klo 11–14 Yhteisvastuu-lounas seurakuntatalolla.

YHTEISVASTUU

Alueseurakunnan Yhteisvastuu-kerääjät

Seinäjoen alueseurakunnassa Yhteisvastuu-kerääjiä on noin 340, alueita muutama enemmän. Aivan joka kadulle ja taloon alueseurakunnassa eivät Yhteisvastuu-toimikunnan jäsenet ole listakerääjää löytäneet. Vapaaehtoiset listakerääjät voivat edelleen ilmoittautua diakoniatyöntekijöille, esimerkiksi Seija Saarelle, puh. 050 570 6273 tai seija.saari@evl.fi. Lista kerääjää vailla olevista alueista viereisellä sivulla.

Ovelta ovelle-keräys on koko Seinäjoen seurakunnassa merkittävä, sillä viime vuonnakin sen avulla saatiin yli 60 % keräystuotosta. Seinäjoki oli suurista seurakunnista maan paras kerääjä ja myös kerätty rahamäärä oli yhden seurakunnan maan suurin, 103 181,22 euroa.

Alakylä, Katajalaakso, Kultavuori: Jouppila Arja (Kivialhonk. rt), Koivunen Helena (Kitinojanmäki, Hallakj., Peltosenk.), Korpela Elisa (Santavuoren-, Tuomaalan-, Ilkank.), Korpela Laura (Poutun-,Krankan- ja Mäkelänk.), Kortesmäki Ritva (Rintalanmäestä Osmank.,Sarkakj ja Lähdesmäent.), Kurunsaari Minna (Aitta-, Sauna-, Riihi- ja Vainiokj.), Laitila Aimo (Rypsi- ja Kettulank.), Luoma-Kohtala Titta (Kauhajoen-, Isojoenk. okt, Villamonk.), Manni Liisa (Pikkukj., Kustaant. 2 rt risteyksestä kouluun), Mäntylä Terttu (Kytökj., Hietalank., Ohra- ja Kauratie), Pulkkinen Maija-Liisa ja Pekka (Kustaant. rt ja okt, Annalank. rt, Kauppilank. rt), Puska Irmeli (Hoijakan- Kinkeri- ja Luuvakj.), Suolahti Markku (Ilmajoen rajasta Rintalanmäkeen Suupohjantien rist.), Vihtonen Tuomas (Jurvan-, Pinolaaksonk. 14-32), Hautala Mikko (Kotakiven- ja Louhikkok.), Hietala Katriina (Lohkare-, Laaka-ja Pinolaaksonk. 33, 34 ja 36), Jouppila Helena (Kiuas-, Somer-, Kivikko-, Paasi- ja Kotakivenk. 28, 39,41), Kankaanpää Arja (Pellava-, Ruis- ja Vehnät.), Kivioja Jarmo (Isojoenk. rt, Karijoenk. 1 rt), Koivisto Heikki (Kone-, Ratas- ja Kalliok., Kukkulatie 12 rt, Pätäränk.), Kontiola Inkeri (Kotakivenk. rt. ja Katajalaaksonk. rt., Vaskoolink. oikea puoli), Korkonen Sirpa (Vuorimäen- ja Huumukallionk.), Korpela Merja (Myllyojan- ja Kumpuk.), Korpi-Kyyny Kaisu (Pinolaaksonk. 6 – 12), Kujala Jorma (Pinolaaksonk. 2-4, 1-15), Laitamäki Liisa (Hohde-,Kiille- ja Savikivenk. ja Kiillep.), Lemponen Tarja (Rinne-, Haukkakallion- ja Kalliorinteenk.), Parviainen Mauno (Kivilaaksonk. rt), Parviainen Sointu-Sisko (Kivihaank. rt, Ruiskallionk.), Pirttimäki Esko (Kiisuk. rt 1, 2 ja 3, Piikivenk.), Raunio-Seppä Ulla-Maria (Kalkkikiven-, Välke- ja Sälpäk. ja –polku), Uusimaa-Salonen Päivi (Jyrkkäkallion-, Alhokallion- ja Rupulivuorenk.) Hanhimäki Sinikka (Timantti- ja Hippuk.), Hannuksela Heleena (Opaali-,Karaatti- ja Graniittik.), Jouppila Mirja (Ykkösvaltaus, Kolmosvaltaus), Valtari-Kekola Maarit (Vaskoolik. vasen puoli ja Malmik.), Laakso Mirva (Kultamalmin- ja Kultasuonenk.), Mäkinen Toini (Kultavuorenk. 1 ja 3 ja Karijoenk. 2), Palomäki Juhani (Keltakvartsin-, Topaasin-, Antimonin-, Hiesu- ja Moreenik.), Riutta Roni (Kultakuume, Kakkosvaltaus ja Nelosvaltaus), Vuori Aila (Liuske-, Hiekkakiven- ja Katinkullank.).

Hallila: Harju Ulla (Vuori- ja Ruukintie kulma, Vuoritie 9 ja rt.), Keski-Jyrä Johanna (Jalosen- ja Perälänr.), Kivimäki Aki (Jussin-, Siltavoudin-, Rättärin- ja Vallesmanninr.), Korpi-Hyövälti Eeva (Härmän-, Saltun- ja Hetanr.), Kuoppala Sisko (Villenr. 2, Liisanr. 1, Ruukint. 128 ja 130), Laitila Seppo (Pohjalaisenr.), Niemi Ulla (Emännänt. 1, 5, 2 ja 6), Oravasaari Jari (Isännänt. Vapaudent. puoli), Reinilä Kaija (Erkin- ja Heikinr.), Rinta-Komsi Salme (Matin- ja Hallinr., Ruukint. 111, Petäjäkj. 1), Röyskö Raili (Mikon-, Kallen- ja Sareninr.), Turenius Irene (Villenr., ei 2, Liisanr. ei 1, Ruukint. 120 ja 122), Turpeinen Maija-Liisa (Isännänt. joen puoli, Renginp.), Yli-Krekola Sirkka (Jussinr. 42-44).

Honka-, Ojajärven- ja Lehtimäenkylä: Rantala Kauko (Ojajärvenkylä), Pitkäranta Leena ja Jouko (Pitkänrannanmäki, Lehtimäenkylä), Latvamäki Kari (Honkakylä Idänpuoli), Mäkinen Terttu-Liisa (Honkakylä lännenpuoli), Rajala Sanna (Lapinsaarent.)

Huhtala: Haukkala Ritva (Vellamonr.), Hiipakka Eliina (Vuorenmaanr. 13), Koskenranta Leila (Karhunkaator. 4), Kuusela Helena (Vuorenmaanr. 15 A-E ja 23), Luhta Reetta-Maija (Vuorenmaanr. 9 A ja B, 5), Malkamäki Katri (Vuorenmaanr. 7 A ja B), Myllymäki Liisa (Vuorenmaanr. 1) Pihlajamäki Anna-Liisa (Piilosenkaari, Auhtalantien ja Alaseinäjoenk, väli), Pohjoispää Jari (Vuorenmaanr. 19), Polso Tea (Vuoremaanr. 4), Siltanen Salli ja Pekka (Ruuhi- ja Kalamiehenr.), Sippola Helmi (Vuorenmaanr. 2, 22 ja 24), Tala Sinikka (Ahdinr. 2,3,4, Onkipojanr. rt, Huhtalant. 44 rt ja okt), Tuomisto Sinikka (Vuorenmaanr. 10, 12 ja 14), Lehtinen Ritva (Koskenalant. 10).

Jouppi, Jouppila: Ala-Lahti Mikko (Viikatekj., Sahrank-, Laihok. ja Elokj.) Ala-Lipasti Maija (Ketojenk. rt ja okt, Karhink. rt 2-8 ja Kuhilask. rt), Haapoja Kaisu (Joupinr. 10–12), Heikkilä Elli (Kuhilas- ja Karhink. okt), Hietavirta Ulla (Hautapakan- ja Hakohaudank. parittomat), Iso-Tuisku Satu (Joupinr. 2-8 ja 31-37), Kari Paula (Seppienkr., Paja- ja Alasink. Takojankr.) Koskenkorva Salme (Kimin-ja Suotink.) Kosola Anna-Leena (Manttaalik rt ja 6 A-B), Kujala Elisa (Joupink. 1-3, Meijerik., Joupink. 4), Moinio Terttu (Hakohaudank. parilliset, Hiillos- ja Tervask.), Myllymäki Sirpa (Larvakj., Pirkkalank. rt & okt, Sastamalank.), Mäki Eevaliisa (Nurmik. krst, Manttaalik. 2), Pentinmäki Tuula (Torpparin- ja Talollisenk.), Rantala Pirjo ja Matti (Karpakan- ja Liinakonk., Herralank. rt), Salminen Eija (Teuvan- ja Pirink.), Siljamäki Aino (Fillsin-, Västin- ja Finskankr.), Tankka Liisa (Vältti-, Äkeenk., Haasian- ja Sirppikj.), Tenkula Tarja (Aurank. 1, 3 ja 5 rt ja okt).

Kasperi: Ahopelto Seija (Lintuv. 1), Haaraniemi Tarja (Hilla-, Juhanin- ja Juolukkav.), Ikonen Arja (Timon- ja Simeoninv.), Isokangas Meeri (Eeronv.), Jääskä Annikki (Suviv. 3), Kallio Anna-Liisa (Tuomaanv.), Ketola Sinikka (Untuva- ja Siipiv.), Koivisto Heikki (Suviv. 1, 2 ja 4), Kopra Maire (Mansikkav. 19, 21 ja 23), Kortelainen Sylvi (Kotot. 10), Kumpula Sirkka (Piilov. ja Taskur.), Laatikainen Annikki (Sammalv.), Lapiolahti Merja (Aaponv.), Matikka Asko (Tuohiv.), Mattila Helena (Kantov.), Maunula Juhani (Urpuv. 2,3, Kotot. 26), Mäkiaho Ritva (Töyhtöv.), Mäki-Ikola Tuula (Risuv. rt), Nuotio Saara (Mustikka- ja Karpalov.), Orpana Marja-Leena (Männistönv.), Panula Liisa (Kiviv. – Marjav.), Pihlaja Liisa (Kiviv.), Pohjasniemi Helena ja Esko (Kanerva- ja Jäkäläv.), Pukkila Anneli (Vadelmaja Lakkav.), Rasinmäki Pirkko (Annan-, Lillukan- ja Tyrniv.), Roos Kari (Toukolanv.), Rostamo Anna-Maija (Mansikkav. 25-27, Ahov.), Rostamo Olli (Mansikkav. okt), Saarela Hanna-Leena (Laurin- ja Luhdikkav.), Salimäki Mauno (Pihkav.), Sokero Jorma (Pyrstö- ja Sulkav.), Sulkko Rauni (Tapiolant. 23, Kasperinv. 17), Syrjämäki Seija (Höyhenv.), Talasmäki Marja-Liisa ja Arto (Urpuv. 1), Tervala Saara (Kaarna- ja Pahkav.), Valtari Anna (Silmu- ja Varpuv.), Wuorijärvi Tuire (Puolukkav. rt), Ylä-Autio Ilmari (Mesimarjav. välillä Ahov. – Kiviv.), Rantamäki Eila (Sarav. ja Suo-orvokki), YV-työryhmä (Kasperi-Hallilanvuoren alue, ei Sarav. ja Suo-orvokki), Ekman Eerikki (Urpuv. 4).

Keskusta, Marttila: Brännfors Timo (Matti Visannin kj. Keskusk. ja Puskant. väli), Ekman Eerikki (Alkionk. 3), Haveri-Nieminen Marja-Liisa (Alvar Aallonk. 1), Heikkilä Anna-Maija (Rakuunak. 4), Hihnala Raakel (Puskant. 5 A-D), Kangas Marja-Liisa (Kauppak. 26), Kapela Sinikka Luomanr. 4), Kaski Marja & Kärnä Eini (Luomanr. 2), Knuuttila Saini (Sahalank. 2), Kontturi Hannu (Kapernaumink. parittomat), Kuoppala Elina (Suuluhdant. ja Varikkok.), Kuoppala Sirkka (Jaakkolant. 8-10), Kurhela Marja-Leena (Nyykoolink.), Löytty Iikka ja Eila (Vapaudent. ja Porvarink. väl. talot), Myllymäki Ulla (Työväenk. 1 ja 4), Mäki-Koivisto Kristiina (Kalevank. Vapaudentiestä jokeen), Norja Leo (Puskant. Vapaudentiestä jokeen - oik. puoli parittomat), Norja Liisi (Puskant. Vapaudent. jokeen - vas. puoli, parill.), Pitkänen Pirjo (Vapaudent. 79), Raitila Olavi (Vapaudent. 77), Rantanen Aune (Torik. 19 A, B ja 21), Saha Eeva (Sahalank., ei 2, Rakuunank., ei 4,6), Salo Marita ja Hannu (Kutojank. 3 ja 5), Salo Sirkka (Kapernaumink. parilliset, Sivu- ja Syrjäkj.), Santala Elli (Rakuunak. 6), Somppi Erkki (Vapaudent. 75, Marttilant. 53, Jaakkolant. 16), Särmö Annikki (Timperink. 1 B), Tammiranta Marjatta (Marttilant. 13), Viinikka Mikko (Jaakkolant. 12-14), Lehtinen Ritva (Kutojank. 1).

Kivistö: Arovuo Liisa (Jousikj.), Hautala Leena ja Markku (Ruukint. 70), Hemminki Raili (Käpy- ja Neulaskj.), Henriksson Annikki (Paukkulant. rt ja Vasamakj.), Ilonen Maarit (Metsolant. 2, 4), Katila Anne (Kivipuron kaikki yksiköt), Kauko Anja (Tuomija Pihlajakj.), Kitinoja Helli (Paukkulant.), Koivusalo Hannele (Petäjäkj. ei 1), Laasonen Anne ja Antero (Havu-Honkakj.), Luomaoja Jukka (Katajakj.), Matsson Ritva (Koivu-, Haapaja Leppäkj.), Mikkonen Leena (Metsäp.), Mäenpää Maija (Kuusikj.), Nyrhinen Anneli (Orvokinkj.), Näsi Anita (Jännekj.), Peltonen Annikki (Tapiolant. 1), Penttala Eila (Hako- ja Lehdokinkj.), Pessinen Leena (Korpip.), Potka Seppo (Purokj.), Salo Eeva-Kaisa (Ruukint. 63), Salo Sirpa (Ruukint. 66), Salomaa-Holma Tuulia (Nuolikj.), Santtila Pirkko (Vanamonkj.), Silvonen Anja (Mänty-, Angervon-, Esikon-, Kissankellonkj., Ruukint. 68), Vaisto Pirkko (Piilikj.), Vettenranta Pirkko (Lehtikuusenk., Lehtikuusenk. ja S-Marketin välinen alue),

Kärki: Ankkuri Mirja (Saukon-, Piisamin- ja Leivontl.), Finni Maila (Tikan-, Sirkun- ja Tiaisentl.), Hakola Anna-Liisa (Sopulin- ja Kauriintl.), Ilvesoksa Seija (Lumikon-, Jäniksen- ja Korpintl.), Laitila Raija (Naalin- ja Ahmantl.), Lanamäki Heli (Peipon- ja Tilhentl.), Latvala Annukka (Majavan-, Ilveksen-, Hillerin- ja Näädäntl.), Latvala Esa (Poron- ja Hirventl.), Myllyniemi Veikko (Varpusen- ja Sorsantl.), Mäkinen Raija (Suden-, Ketun-, Myyrän-,Karhun- ja Siilintl.), Niemi Eira (Rastaantl. Törnäväntiehen, Pyyn-, Riekon- ja Käentl.), Niemistö Anu (Lokin-, Tiiran-, Tori- ja Mäyräntl.), Paavola Päivi (Peuran- ja Minkintl.), Rinta-Nikkola Raija (Haukant.), Saari Inkeri (Kurjentl.), Saarinen Vuokko (Kärjentl.), Salli Jorma (Pihlajaniemi), Tuominen Veikko (Tyllin-, Kuovin-, Jahti- ja Koppelontl.), Viitamäki Hilkka (Närhen- ja Siepontl.)

Niemistö, Aunes, Hautala: Artikainen Anneli (osa Auneksen-, Koivuluoman, Ruohoniemen), Hölsö Leena (Ruohoniement. Vaasan rataan asti, Suoniemen-, Ahteen-, Mäkisentie ja Ahteenplk), Iskala Elina (Auneksentie 201-265), Karjalainen Annikki (Hempan- ja Hyypänt.), Kyrönlahti Jarmo (Murtolan- ja Kivirannant.), Kuoppala Hanna-Liisa (Heikkilän- ja Vaasant.), Kuoppala Hannu (Vaasant. länsipuoli ja Varsa-ja Laksont.), Loppi Jaakko (Mäenpään- ja Kaanaant.), Mustajärvi Eeva (Koskela-Katila), Mäenpää Annikki (Hautala, osa Aunesta), Mäntynen Heli (Mäkimetsän-, Nikkolan-, Palsta- ja Auneksent., 25 asti), Niemistö Martti (Auneksent. risteyksestä Niemistönkj.), Pihlaja Suvi (Karhunkiven- ja osa Hautalant.), Saarinen Lea (Vaasant itäpuoli, Heikkilän- ja Murront. sivukatuineen), Ylä-Sulkava Maija-Liisa (Louhelan-, Väättyrin-, Ränki-, ja Aisat., Keikkoahde)

Pajuluoma: Huhtala Maija-Liisa (Taimikkot., Ruukintie 162 A ja B rt, 164 rt ja 166 okt), Iskala Leena (Kourakasanl.), Keltamäki Sirpa (Lanssi-, Tyvi- ja Leimikko. alkuosa), Kohtanen Susanna (Pokasahan-, Mittakepin- ja Justeerint.), Lahti Hanna (Kuntoilijan- ja Patikoijanr.), Miesten lenkkiporukka 1 (Laatokan-, Sortavalan-,Jaakkiman- ja Lumivaarank.), Miesten lenkkiporukka 2 (Kurkijoen-, Käkisalmen- ja Viipurink.), Ojala Ville (Marjastajan-, Sienestäjän-, Tarpojan- ja Samoilijanr.), Orsila Markku (Ukkoherranlenkki okt), Paalijärvi Marjo-Riitta (Kerkkät., Juontol. ja Leimikot. 37 – loppuosa), Pitkäranta Helinä (Pölkkyt.), Potka-Soininen Tuulia (Savottat. kioskista leikkikenttään, Halko-, Vesuri- ja Purilaant.), Rauhala Sari (Ylispuunt., Raivion- ja Rasint.), Riihimaa Päivi (Kaatokiilant.), Bengs Sinikka (Abrahamin-, Aadolfin-, Gustafin-, Jakobin-, Falanderin- ja Albinink.), Siloaho Leena (Kämppät.).

Pohja: Asu Auli (Kyllikins. parill.talot, Mielikins.), Ekola Kalevi (Sammonk. ja rautatien väli Kuortaneent:stä Louhenk.), Haapala Sirkka (Peltoniemenk. rt), Haaramo Mari (Louhenk. rt ja Kannaksenk.), Hakomäki Kaarina (Kyllikins. paritt. talot, Lyylikins.), Ivalo Marjatta (Päivölänk. 3), Kaataja Olavi (Sammonk. 26 A ja B, 18), Kantamaa Merja (Karjalan-, Parolank., Saarimaant. Pultrant. Sammonk:sta Louhenkatuun), Metsälä Marja-Sisko (Luttitalot A, B, C, D), Nyrhinen Toini (Päivölänk. 25, Kullervonk.,Sammonk. 20 ja 21), Pajoslahti Martti (Pultrant, Sammon-, Heleen-, Leenak. väli, Leenank.), Paloneva Sirkka (Joukahaisensola okt), Penttilä Sirkka (Ainons.), Pohjola Ulla (Päivölänk 1, rt 8-10, väl. Sammonk. Kuusistonk.), Raisio Anneli (Nyyrikins.), Rintakallio Liisa (Heleenkatu Pohjant:stä Pultrantiehen, Veikons.), Rämäkkö Sisko ja Kalevi (Lemminkäisens.), Sihto Paula (Louhenk. okt ja krst, ei Louhenk. 1), Sysilampi Pirkko (Jussilan-, Hannulan-, Lehmussaaren- ja Seppälänk.), Tapio Unto (Vallin-, Touko-, Kesä- ja Syysk., Sampsans.), Tuiskula Alma (Väinölänk. 2 ja 4), Tupeli Juha (Laurilan-, Mantereen- ,Hiljalan-, Perävainion-, Mäntylänk. ja Pohjanki), Töyli Esko (Sammonk. 19 ja 24, Louhenk. 1 A ja B), Vesimäki Ritva (Heleenk. Pultrant:stä Kuortaneent.), Wirman Marja-Liisa (Pultrant. Leenank., Päivölänk. väli, Annikin- ja Marjatans.).

Simuna, Soukkajoki: Hokkanen Kari (Porovuori, Pihkapeukalo, Pikinoukka, Tervahauta,-ränni ja –tynnyri), Kajaala Erja (Paavonk. alkupää, ei 7), Karttunen Esko (Tikkuvuorenk. 2, 4, 6 vas puoli), Rantala Liisa (Paavonk. 7, 20–24), Reinilä Sirpa (Tervaskanto, Savuhahtuva, Tervasiira ja Tervapata), Vaara Armi (Kivivainio, Marjaneva, Mattilankallio ja Lehmivuori), Hallila Annikki (Laanik.), Hokkanen Auli (Soukanjoen-, Kuivamäen-, Koskisaaren-, Hokkasen-, Luhdan-, Kivimäen- ja Salttimäent.), Kivimäki Aila (Holmin-, Tikku-,Friskin-,Voiman-, Hoikan- ja Marttilankoski), Kujala Tuula (Sahi- ja Sumak. ja Uittomiehent. rt), Mäkinen Satu (Lahden- ja Paganuksent.), Nurmela Esa (Rännik., Korpikoskent., Linkkukatu ja –kuja), Pihlaja Matti (Otva- ja Varppik.), Pihlajamäki Anna-Liisa (Tikkuvuorenk. 1, 3, 5 ja 7 oikea puoli), Rinta-Komsi Salme (Sulku-, Puomi-, Keksi- ja Propsik.), Vatka Pertti (Ruusu-, ja Ruiskaunokink.).

Törnävä: Haapoja Ari (Herastuomarin-, Oltermannin-, Seksmanninja Ruustinnanp.), Ikola Tapio (Hirvisent. okt, vasen puoli ja Eemelint. okt), Karri Airi (Leppäliiterint. 6 A ja B), Kortesmäki Tiina (Patruunant. 2 rt ja okt, Silinterit., Törnävänt. 7 ja 9), Launiala Laura (Pappilant. 6 ja 8), Niemi Matti (Björkenheimint. 4 ja 6), Ojala-Haapala Johanna ja Asko (Patruunant. 6), Palvela Maria (Ruutipuiston-, Salpetteri- ja Sysit.), Peltola Lauri (Leppäliiterintie 1, 2 ja 3, Pruukintuvant. 2, 4, 7), Peltola Ritva ja Lauri (Törnävänt. 2 ja 6, Vuorit, 1, Björkenheimintie 4 ja 6), Rajala Arja-Leena ja Jaakko (Hirvisent. 17, 19, 21, 23 ja 25), Väinölä Maria (Pappilantie 1-3, ja 5), Ålander Sanna (Suntionp.).

Uppa, Kapernaumi: Ala-Karhu Marjatta (Upankoti Raamikj. 2), Ala-aho Sirkka (Tarhat. 2), Ala-Lipasti Alpo (Kanteleenk. 4), Haapakoski Maija (Ilmarisenk. 9), Hakala Vilho (Könnink. 7), Hietanen Unnukka (Ylisent. 7), Hippi Eeva (Alkiok. 4), Hirvilammi Elli (Kouluk. 54 A-D), Ilmonen Liisa (Ruukint. 21, Hakavainionk. 2, 3), Juurakko Asta (Keponk. 1, Tapuli-, Parru- ja Tukkikj. okt 6), Kaidesoja Kerttu (Kanteleenk. 12), Kivistö Annikki (Ala-Kuljunk. 5), Koivisto Heikki (Oikok. krst), Korpitie Toini (Kuulank. 6), Kuivasmäki Terttu (Yrityksenkj. 4), Loukola Aino (Kanteleenk. 10), Malkamo Timo (Siipipyöränk.), Manner Toini (Ylisent. 28), Mannila Martti (Keponk. 2), Metso Aili (Kanteleenk. 3), Norja Seija (Pallok. 3-5), Pellossaari Helena (Ilmarisenk. 10), Pirttimäki Sinikka (Alvar Aallonk. 3, Kaasu- ja Pakkamestarink., Ala-Kuljunk 7, Kuulank. 7), Porola Kaisu (Kouluk. 31), Poussu Kalervo (Ilmarisenk. 3), Rajala Terttu (Ilmarisenk. 4 ja 6), Rintala Kaisu (Klemetink. 3, Kaartot. 88), Rintala Leena (Nikkarink., Vaakamestarink.), Rintaniemi Esteri (Könnink. 3), Ruohoniemi Hilkka (Ilmarisenk. 5), Salo Tanja (Yrityksenkj. 2, Keponk. 3 – 26), Sippola Riitta (Vesitornink. ja Ylisent. 5), Smedlund Seija (Kaivok. krs-talot), Tervala Anna-Liisa A

YHTEISVASTUU

(Upank.), Tulisalo Hilkka (Kaartot. 53, 55 ja 57), Tuomi Virpi (Pelipuisto 6 ja 8), Turja Helena (Ylisent. 2 ja 4), Valkama Airi (Ruukint. 49 ja 55), Yli-Hukkala Sirkka (Ylisent. 6), Yli-Kojola Reetta (Ammattikoulunk. 4 A-D).

Ämmälä: Rintala Sirkka, Sointula Airi

Kerääjä puuttuu: Seuraavilta alueilta puuttuu kerääjä: Jouppi: Kylväjä-, Kyntäjä- ja Niittäjäkatu, Uppa: Tarhatie 4, Könninkatu 5, Upankatu 4 ja 8, Ilmarisenkatu 7 ja 8, Koulukatu 30 ja 32, Ylisentie 1 C, Ylisentie 3, Ylisentie 15, Ylisentie 9 (D-F), Pelipuisto 10, Wegeliuksenkuja, Kaartotie okt ja rt, 61 krt, Törnävä: Papin-, Väkkärin-, Lukkarin- ja Rovastinpolku, Ruukint. 155 rt, Hallila: Kaisan-, Kaapon-, Aapelin-, Köystin-, Maijan- ja Antinraitti, Kivistö: Saunionkuja, Vainiotie ja Vaahterakujan okt, Sinipiianplk okt, Peikon- ja Hiidenpolku, Kapernaumi: Jarrumiehen- ja Ratavartijankatu, Siukunkatu, Pajuluoma: Ukkoherranlenkki rt, Metsurin- ja Vänkärinlenkki, Pännin- ja Syrjämönlenkki, Huhtala: Karhunkaatorinne 1 ja 2, Jouppi: Piilosenkaari rt, Kasperi: Sompion- ja Viertolanviita, Kärki: Kotkan-, Huuhkajan-, Metson-, Teeren- ja Hippiäisentaival, Simuna: Simunanmäenkatu 1, 3, 5, 7, 8 ja 10, Soukkajoki: Puuttomantie, Puuttomankoski ja Puuttomankuja.

Ylistaron Yhteisvastuu-kerääjät

Ylistarossa tarvitaan vielä kerääjiä kirkonkylään. Vapaaehtoiset kerääjät voivat ottaa yhteyttä Johanna Piuholaan, puh. 044 580 6727.

Asemanseutu, Alhojoentie: Tiina Kuisti, (Marja-Liisa Kytömäki, Eevi Kaukosalo)
Jääskänjoki: Anitta Punkari, Taina Rusula
Mällikkälä: Helena Lemettinen
Pouttula: Riitta Mäki-Tuuri, Hannele Takaneva, Marjatta Kujala
Hietikko, Taipale, Vittinki: Tarja Ritari, Anne-Mari Vuorela-Keppo
Kainasto: Eila Seppälä, Ritva Alanko, Kaija Kangas, Leena Saari, Marja-Liisa Louko, Merja Niemistö
Varesvuo: Anelma ja Ossi Pouttu
Halkosaari: Teija Koistinen, Onerva Hirvilammi, Seija Hemminki, Alli Halkosaari
Kitinoja: Marjatta Kuusisto, Marjatta Kuoppala, Eeva Kurunsaari, Hanna Leminen
Malkamäki: Maija-Liisa Hauta, Kaija Malkamäki, Pirjo Yliluoma
Hanhikoski: Kaarina Hautalahti, Helena Koski, Raili Kitinmäki, Kaarina Koivusalo, Seija Takala
Myllykoski: Aira Yli-Rantala, Tuula Myllykoski
Hööpakka: Tuula Niemi, Irma Heikkinen
Järviranta: Valtteri, Miia ja Vesa Niemi
Liipantönkkä: Terttu Kuivinen
Kylänpää: Tuulikki Kristola, Seija Pollari, Terttu Mäntysalo, Maria Liisa Pukkinen, Reetta Isoluoma, Terttu Loukola
Rajamäki: Liisa Aho, Pirkko Esala, Marita Iivari, Hilkka Kallioväli
Untamala: Hilkka Koivisto, Pirkko Koivusalo, Jussi Marttala, Pirkko Myllyniemi, Anne Leskelä, Maarit Nortunen, Liisa Sorvari, Liisa Lammi
Isokylä: Tiina Konttas, Arja-Liisa Punkari
Heikkola: Pirkko Marttila, Anita Keski-Hirvi, Mirja Sillanpää, Liisa Kiikka, Anne Marttila, Soile Pohtola
Kirkonkylä: Marjatta Viirimäki, Raija Tuomi, Maija-Liisa Rautiainen, Raili Katajamäki, Anne Lehtonen, Arja Koski, Pirjo Latvala

Yhteisvastuu-kerääjät Nurmossa

Nurmossa ovat kerääjinä myös rippikoululaiset. Isoskoulutuksessa olevat isoset keräävät Hyllykalliolla ke 9.3. n. klo. 17. Voit vielä ilmoittautua kerääjäksi omalle alueellesi, kaikki kerääjät eivät vielä varmistuneet lehden ilmestymiseen mennessä. Yhteyttä voi ottaa diakoniatyöntekijöihin.

Martikkala-Koskela: Tuulikki Martikkala (Länsit. loppu, Kantolant., Hemmingint.), Marja-Leena Martikkala (Länsit. alku, Martikkalant., Manunkylänt. loppupää, Kalliont., Harjulant.), Seija Vedenjuoksu (Latikanmäent. – Iivarint.), Tarja Pentinmäki (Nurmonjoent. 207-349, Latikant., Latikankj., Jokirannant.), Leena Alho (Nurmonjoent. 112–200, Pihlajamäenp., Asulant., Kunnanmiestent., Rokkalant.).
Louko: Raija Laurio (Karhi-, Olki-, Sato-, Viljat.), Marketta Hakola (Nurmon kirkko-, Töyrä-, Raskun-Neuvoksent.), Raisa Leppäkangas (Riihi-, Jyrä-, Aura-,Kuokkat.), Terttu Leskinen. (Loukon-, Reki-, Jalas-, Aisat.).
Teppo: Leena Kähkönen (Pihlajamäki - rata), Elvi Mäki-Teppo (Rata - Paavola, joen puoli), Päivi Paavola (Kardiinin-, Palje-, Pelttarin-, Alasin-, Peltrut.), Ritja Niemelä (Ojanperänt. rivitalot, Kiulu-, Lihti-, Länki-, Luhti-, Lohna-, Rukkikj.,Kultin-, Isonevan-, Hela-, Tepontie vasen puoli, rata - Kantatie 19), Vellamo Keisala, (Ojanperänt. 1-16, Ahjo- Valurit.) Tapani Niemelä (Ratas-, Karsta-, Kärry-, Keisik.).
Nurmon keskusta: Minna Rintala (Rinta-, Kujapenttilän-, Ojelmistont.), Helmi Martikkala (Valkiavuorent. 1), Sinikka Mäki-Reinikka (Valkiavuorent. omakotitalot, Sepän-, Käpy-, Vuorit. ja koulunmäki), Terttu Miilumäki (Kirveskj., Leka-, Naula-, Kulma-, Onnelan-, Vasara-, Höylät. Kannikont. omakotitalot), Pirkko ja Markku Laurila (Höylät. ja Vasarat. rivitalot), Tellervo Yli-Soini (Nurmont. 42 A), Juha Kahila (Puistokj. 2 ja 4, Nurmont. 17) Reetta Niemistö (Nurmont. 19-21 A-D rivitalot).
Vanha Hyllykallio: Raija Tiilikka (Kivisaarent. 4, 6, 3), Jani Kela (Puistot.), Väinö Reinilä (Kopparint. 1), Eeva Hietala (Opint. 2), Jussi Alaviitala (Hietamäen-, Latovuoren-, Lylyn-, Palonevant.), Arja Yli-Koivisto (Sarvikallion-, Marjamäen-, Hakomäent.), Kati Latikka (Mänty-, Kelo-, Kaarnat.), Kaarina Hiipakka (Tuomaan-, Veljesten-, Niilont.), Anni Peltoniemi (Metsälän-, Vaaramen-, Pronssit., osa Kuortaneent.), Hanna Mäkynen (Tilhi-, Kiillet.), Leena Rajala (Puro-, Lauha-, Vaaramenranta puolet), Anneli Kuoppa-aho (Laitavirran-, Matalamäent.), Heidi Udelius (Rajat. 1 – 3).
Koliini: Hellevi Huvila (Kanerva-, Karpalo-, Riekko-, Ruha-, Palosaarent., osa Koivut., Rinkit-, Koivut.).
Solano: Mäki-Valkama Maire (Solanon-, Heinosen-, Kytö-, Visa-, Lyhde-, Keskisen-, Varpu-, Paunevan-, Paju-, Pihka-, Pahka-, Lieskat. Viitalankj.).
Uusi Hyllykallio: Tarja Keski-Salmi (Malkakorven-, Lehvä-, Raudus-, Oksa-, Latvat.), Ulla Niemi (Ossink.), Hanne Prusti (Ranteent., Vilhon., Hempan-, Joukon-, Sepon-, Teuvonk.), Katja Inkeri (Suopursunt., Pesäkj., Kannonkj.), Leena Myllymäki (Venlan-, Veeran-, Ainon-, Kangas-, Näre-, Vesa-, Parkki-, Urpu-, Kantot.), Irma Ojaluoma (Leppä-, Rahka-, Naava-, Sammalt.), Pia Ketola (Lindenint., Junttap. Molskit.).
Keski-Nurmo: Helena Saartenoja (Kankaanpää-Perkiönpää-Nevala), Ritva Yli-Kortesniemi (Tunneli-, Isokosken-, Teräsmiehent. Järveläntiehen asti).
Veneskoski-Viitala: Jarkko Latvakangas (Isokoskent. 882-983-Latvakankaan-Hirvimäentie 60 asti), Hanna Latvatalo (Viitalant. 2-250), Anneli Asiala-Valkama (Isokoskentie 1044-1095, Aamu- ja Iltat.).
Koura-Luhtala: Hilkka Siuruainen (Siuruainen-Kourantie 444-Rajakorventie rataan asti), Toini Kivimäki (täyttökanava-Kivimäki), Terttu Sointula (Rautatie-Puskala), Maila Ritari (Kouran asema-Jokimäen-, Saarikosken-, Välimäent.), Maire Järvinen (Puskala-Kiviharju-Laitilan-, Ala-Hakalant.), Kaisu Mahlamäki (Rautatie-Läntinen-Knaapila).
Ylijoki: Markus Puntanen (Saarimäki-Kiviharju), Veera Koskinen (Salli-Haapa-aho), Paula Knaapila (Kari-Myllykoski), (Anne Mattila Lauttamus-Kortesmäki).

Peräseinäjoen Yhteisvastuu-kerääjät

Kirkonkylä: Anttila Sirpa, Anttiroiko Maarit, Haapamäki Anja, Hautamäki Anne-Mari, Koski-Aho Merja, oukkari Helinä, Laakso Tarja, Mattila Tuula, Niemi Tarja, Niemi Timo, Niinisalo Else, Ojanen Terttu, Opas Liisa, Suhonen Aira, Syrjälä Heli, Talvitie Merja, Toivonen Anu, Veneskoski Pirjo, Virkkunen Sinikka.
Pasto: Turkki Jaana ja Martti.
Haapaluoma: Hietala Irja ja Merina, Katila Tarja
Ojajärvi: Korkiamäki Maija-Kaisa, Syrjälä Jaana
Louko: Liminka Elina, Mäki-Mantila Katri, Perälä Jaana, Rissanen Maire
Vuolle: Hautamaa Liisa, Leikas Martti, Salonen Pauli
Annala: Flinkkilä Anne, Järvinen Satu, Pitkäranta Kalevi
Valkeinen: Pitkäranta Kalevi
Siltala: Lahtinen Simo
Juupakylä: Ranta Maire
Korteskylä: Kallio-Kujala Ritva
Kihniänkylä: Korhonen Raija, Piirainen Martti, Pärnänen Hanna, Viitasaari Helka
Luomankylä: Heinonen Tuula, Kiviniemi Kaija, Uusi-Pohjola Matti
Sammatti: Kujala Anelma

Rwamwanjan pakolaisleirilla asuu noin 60 000 asukasta.

Ei koulutusta, ei työtä, ei tulevaisuutta

Uganda on väestöltään yksi maailman nuorimmista valtioista; noin 70 % väestöstä on alle 25-vuotiaita. Perusasteen jälkeinen ammatillinen koulutus on kuitenkin lähes olematonta ja nuorisotyöttömyys valtava, joidenkin arvioiden mukaan jopa yli 80 %.

Erityisesti pakolaisnuoret ovat vaarassa syrjäytyä. Riittämättömän koulutuksen ohella kielitaidon puute vaikeuttaa työllistymistä. Päivästä toiseen jatkuva toimettomuus ajaa nuoria masennuksen ja epätoivon kierteeseen. Monet nuoret ovat myös traumatisoituneet vakavasti nähtyään vanhempiensa surmaamisen tai jouduttuaan itse seksuaalisen väkivallan uhreiksi.

Uganda tunnetaan avoimesta pakolaispolitiikastaan ja maassa onkin noin 700 000 pakolaista. Reilu kolmasosa heistä on paennut Ugandaan läntisessä naapurimaassa, Kongossa, kauhua kylvävien aseistettujen ryhmien siviileihin kohdistamaa silmitöntä väkivaltaa.

Itä-Kongon konfliktin taustalla on monia taloudellisia syitä mm. taistelu alueen suunnattomista luonnonrikkauksista, kuten kullasta, timanteista ja harvinaisista mineraaleista. Raiskaukset sekä lapsisotilaaksi ja lapsityöhön pakottaminen ovat tämän kamppailun karmaisevia ominaispiirteitä.

Ugandassa asuvilla pakolaisilla on oikeus opiskella, liikkua ja työskennellä maassa vapaasti. Käytännössä nämä oikeudet eivät juurikaan toteudu. Pakolaisnuoret sekä köyhyydessä elävät ugandalaiset näkevät koulutuksen ainoana mahdollisuutena päästä kiinni itsenäiseen elämään ja oman toimeentulon hankkimiseen.

Yhteisvastuu-lehti 2016

Uganda Ville Asikainen/Yhteisvastuukeräys

Juuri valmistuneessa ammattikoulussa nuoret voivat opiskella mm. mekaniikkaa ja hotelli-ja ravintola-alaa.

Mitä lahjoituksella saadaan aikaan

Suomessa

10 €	Yhden illan koulutus lasten parissa työskentelyn perusteisiin partionuorelle
20 €	Trangia-ruokaa päiväksi koko vartiolle
40 €	Laadukkaat kumisaappaat
40 €	osallistuminen viikonloppuleirille
90 €	Partionjohtajan peruskurssi yhdelle nuorelle

Ugandassa

3 €	Työkalupakki polkupyöräkorjaajaopiskelijalle
7 €	Suojahaalarit mekaanikko-opiskelijalle
9 €	Porsas maatalousopiskelijalle
20 €	Lämmin koululounas yhdelle opiskelijalle kuukaudeksi
140 €	Opettajan kuukausipalkka

Leikkipaikka kirkkoon ja seurakuntatalolle

Pienimmille seurakuntalaisille on järjestetty omaa tilaa Peräseinäjoen kirkkoon ja Ylistaron seurakuntatalolle. Molemmissa on leikkipaikka, jossa on leluja ja muuta ajankulua.

Peräseinäjoen kirkossa lasten paikka siunattiin käyttöön 1. adventtisunnuntaina. Leikkipaikan siunasivat lapset yhdessä johtavan kappalaisen Markku Ylisen kanssa.

Leikkipaikkaa esitellessään Markku Ylinen rohkaisi vanhempia ja isovanhempia tuomaan lapsia kirkkoon. Heistä kasvaa tulevaisuuden kirkkovieraita.

Hän muistutti myös, että lapselle on luontaista leikkiä, liikkua ja puhua, ja siksi lasten äänistä ja liikkeestä kirkossa ei pidä pahastua.

Leikkipaikka on tehty juuri siksi, että lapsilla olisi paikka leikkiä jumalanpalveluksen aikana. Leikkipaikka on rakennettu saarnatuolin puoleiseen kirkon siipeen poistamalla pari penkkiä. Lastenpaikassa on pieni alttari risteineen, Lasten Raamattuineen ja ehtoollisvälineineen, leluja ja piirustusvälineitä ja kirjoja sekä keinulammas. Lampaalle saavat lapset ja aikuisen ehdottaa nimeä.

Ylistaron seurakuntatalolla lasten leikkinurkkaus otettiin käyttöön kaurapuurokirkon yhteydessä pari viikkoa sitten.

Aulassa on pikkupöytä ja leluja korillinen, kirjoja yms. Leikkipaikka oli heti alusta saakka suosittu, pikkuväki otti sen heti omakseen. On ollut tosi suosittu jo näinä muutamana päivänä, pikkuväki otti omakseen.

Ylistaron kirkossa ja Lakeuden Ristissä pienimpiä kirkkovieraita varten on puuhapusseja, jotka sisältävät kirjoja ja leluja.

Kuva: Tanja Nortunen

Ylistaron seurakuntatalon uuden leikki nurkkauksen ensimmäisten käyttäjien joukossa olivat Aino, Annikki ja Rauha Kupari sekä Valma ja Maija Kamppinen.

Kuva: Leena Hautala

Peräseinäjoen kirkon lasten leikkipaikka siunattiin käyttöön 1. adventtina.

Partioharrastuksesta apua nuorten syrjäytymiseen

Yhteisvastuukeräyksen tämän vuoden kotimaisena keräyskohteena on Suomen Partiolaisten valtakunnallinen Nuorten syrjäytymisen ehkäisy partion avulla -hanke. Keräyksen tuotoilla ei rahoiteta normaalia partiotoimintaa, vaan syrjäytymistä ehkäiseviä hankkeita, jotka helpottavat erityisryhmien, kuten maahanmuuttajien, erityistä tukea tarvitsevien ja vähävaraisten osallistumista partiotoimintaan.

Myös Seinäjoella toimiva partiolippukunta Tasangon Talvikit aikoo osallistua keräykseen. Tarkoituksena on, että lippukunnan jäsenet osallistuvat ainakin Yhteisvastuukeräyksen aloittavaan partiomessuun sekä toimivat lipaskerääjinä keräyksen aikana. Lippukunnanjohtaja Henna-Riikka Talan mukaan on tärkeää, että kaikilla olisi halutessaan mahdollisuus harrastaa partiota:

- Partio tarjoaa turvallisen ryhmän, jossa olla ja harrastaa. Partiossa tulee kuulluksi ja nähdyksi omana itsenään, ja lisäksi partio on kohtaamispaikka erilaisille ihmisille erilaisilla taustoilla.

Yksi Tasangon Talvikeissa aktiivisesti toimivista nuorista on 15-vuotias Fiia Lamminkangas. Hän on ollut nuoresta iästään huolimatta partiossa jo pitkään, lähes kymmenen vuotta. Fiian partiotaival alkoi jo viisivuotiaana, kun hänen aiemmin partiossa ollut äitinsä liittyi uudestaan mukaan partiotoimintaan Fiia mukanaan.

Tällä hetkellä Fiia pitää viikoittain partiota ala-asteikäisille tytöille. Lisäksi hän tapaa oman ikäisiään partiolaisia, on toinen lippukunnan kalustonhoitajista ja toimii hallituksessa sihteerinä. Fiia on sitä mieltä, että partio on antanut hänelle paljon hyödyllisiä taitoja suunnistuksesta solmuihin:

- En välttämättä olisi myöskään oppinut näin hyviä ensiaputaitoja muualta.

Parhaaksi partiokokemukseksi Fiia mainitsee viime vuonna Japanissa järjestetyn maailmanlaajuisen World Scout Jamboree -kesäleirin, joka kesti noin kaksi viikkoa. Hän lähti leirille ainoana leiri-ikäisenä (14–17-v.) Tasangon Talvikeista. Lähteminen kannatti, koska leiri oli mahtava kokemus: Fiia kertoo saaneensa yli 300 uutta partiokaveria eri puolilta maailmaa.

Tasangon Talvikeissa toimii tällä hetkellä yhteensä neljä ryhmää, jotka kokoontuvat säännöllisesti. Sisupartiota eli erityistä tukea tarvitsevien partiolaisten toimintaa Talvikeissa on joskus ollut, mutta nyt sitä ei ole. Fiian mukaan partio olisi kuitenkin hyvä harrastus esimerkiksi syrjäytymisvaarassa olevalle tai muulle erityistä tukea tarvitsevalle nuorelle, koska partiossa saa paljon kavereita ja tukea. Lisäksi Fiia kertoo oppineensa partiosta taitoja myös tulevaa työelämää varten:

- Haluaisin isona olla lastenhoitaja, joten olen oppinut partiossa käsittelemään lapsia.

Teksti ja kuva: Suvi Takala

Partiolaiset viihtyvät metsäretkellä talvellakin.

Alueseurakunnan tämän vuoden kummijoukkue valittu

Vuoden 2016 alueseurakunnan kummijoukkue on valittu ja sen on Seinäjoen Sisun D13-jalkapallojoukkue.

Seinäjoen alueseurakunta tukee varhaisnuorten liikuntaa valitsemalla vuosittain kummijoukkueen.

Joukkue on tavattu ensimmäisen kerran. Jokainen kummijoukkuevuosi rakentuu omanlaiseksi kokonaisuudeksi joukkueen toiveiden ja tarpeiden mukaisesti.

Tuki on joukkueelle sekä henkistä että toiminnallista. Yhteistyö muotoutuu jokaisen joukkueen kanssa joukkueen ja sen vetäjien toiveiden mukaiseksi. Perinteinen osa kummijoukkuevuotta ovat esimerkiksi leiri joukkueelle seurakunnan leirikeskuksessa ja ystävyysottelu seurakunnan työntekijöitä vastaan. Kummijoukkueeksi valitaan yleensä alle rippikouluikäisten eli noin 12-14-vuotiaiden joukkuetta.

Kuva: Matti Pihlaja

Seinäjoen Sisun D13 on tänä vuonna alueseurakunnan kummijoukkue.

Ajankohtaiset tapahtumat ja uutiset:
www.seinajoenseurakunta.fi

Vuotta vaihtaessa

IKKUNA MAAILMALLE

Kuva: Mirjam Harju

Mirjam oli vieraineen mukana japanilaisen seurakunnan jouluaattoillan juhlassa kirkossa, jossa oli paljon väkeä ja muusikoita soittamassa.

Niin hujahti ohi vanha vuosi ja on päästy hyvään vauhtiin uutta, kirjoittaa nimikkolähetti Mirjam Harju Japanista.

Edellisen kirjeen kirjoittamisen jälkeen minulla oli vielä useampi viikko jäljellä koulun syyslukukautta. Ne viikot kuluivat joulukuun puolenvälin tienoilla pidettyyn lukukauden loppukokeeseen valmistautuen. Koepäivänä tehdään sekä peruskurssin koe, eli tentitään uudelleen ensimmäisten kolmen lukukauden aikana opiskellut asiat, että keskitason koe, jota olen nyt käynyt kaksi lukukautta. Kokeeseen kuuluu kuuntelukoe, kanjimerkkikoe sekä kielioppikoe, johon sisältyy myös sanastoa ja tekstinymmärtämistehtäviä.

Koepäivät ovatkin aika rankkoja, koska kokeet pitää saada tehtyä lyhyessä ajassa ja koetilanne vaatii intensiivistä keskittymistä. Kokeen jälkeen tuntuu jonkin aikaa siltä, että päässä ei liiku mitään, mutta siitä selvittyä tuntuu tosi mukavalta ajatella, että on luvassa taas aikaa jäähdytellä aivoja ennen seuraavaa lukukautta.

Olen hyvin kiitollinen siitä, että meillä on ollut niin mukava koululuokka, ja olen saanut myös oppia luokkalaisiltani paljon uutta heidän kulttuureistaan. Osa porukasta lopetti koulun vuodenvaihteeseen, mutta on useammat tututkin kasvot vastassa, kun uusi lukukausi alkaa. Koulurakennus vaihtuu ensi vuodeksi väliaikaisiin tiloihin. Koulun ympäristössäkin alkaa nyt jo näkyä valmistelut vuoden 2020 Tokion olympialaisia ajatellen.

Jouluvieraita

Loppukokeen jälkeen oli erityisen mukava suunnata ajatuksiaan jouluvalmisteluihin. Tänä vuonna sain Suomesta jouluvieraita. Ystäväni Pakkalan Teija ja Markus tulivat aatonaattona ja viipyivät melkein loppiaiseen saakka.

Oli ihana viettää joulua ja uutta vuotta yhdessä ystävien kanssa. Kiertelimme Tokiossa ja pienen parin päivän reissun verran myös Tokion ulkopuolella maisemia ihmettelemässä.

Seurakuntaelämäänkin vieraani pääsivät hyvin tutustumaan, koska sunnuntaijumalanpalveluksien lisäksi oli toki myös jouluaaton musiikkiharjoitukset sekä lisäksi uudenvuodenpäivän jumalanpalvelus. Varsinainen seurakunnan joulujuhla oli kuitenkin jo joulua edeltävänä sunnuntaina jumalanpalveluksen yhteydessä. Joulun jälkeisenä sunnuntaina oli vielä yksi joulujuhla jäljellä, kun englanninkielisen raamattupiirin porukalla vietettiin pientä jouluista hetkeä Musashinon kirkolla jumalanpalveluksen jälkeen. Vieraani olivat myös mukana tuossa tilaisuudessa kertomassa suomalaisesta joulunvietosta ja vastailemassa kysymyksiin. Edellisenä päivänä leivotut muumipiparit tekivät oikein hyvin kauppansa tuossa tilaisuudessa.

Uudenvuoden jälkeisenä sunnuntaina olin pitkästä aikaa vieraideni kanssa Suomi-kirkon seurakunnan jumalanpalveluksessa. Silloinkin vieraani saivat vastailla kysymyksiin liittyen kokemuksiinsa täällä Japanissa. Täällä sekä Suomeen liittyvät asiat että kokemukset ulkomailta tänne Japaniin tulleilta herättävät aina kiinnostusta.

Musashinon kirkolla oli joulua edeltävänä sunnuntaina joulujuhlan lisäksi toinenkin juhla, kun jumalanpalveluksen yhteydessä toimitettiin erään nuoren miehen kaste sekä lisäksi erään rouvan seurakunnan jäseneksi siunaaminen. Seurakunnan viralliseksi jäseneksi siirtyvät siunataan jumalanpalveluksen yhteydessä. Sekä tuossa yhteydessä käytetyt puheenvuorot, että viime sunnuntaina jumalanpalveluksen jälkeen tavalliseen tapaan uusia jumalanpalveluskävijöitä esiteltäessä käytetyt pari puheenvuoroa muistuttivat siitä, kuinka Jumala täälläkin kutsuu ihmisiä puoleensa.

Rukoillaan, että mahdollisimman moni japanilainen voisi vastata Pyhän Hengen kutsuun ja että Pyhä Henki saisi hoitaa kaikkia uskon tiellä kulkevia täällä. Saman Pyhän Hengen hoidossa ja johdatuksessa saamme me kaikki kulkea tulevaan vuoteen. Toivon Jumala täyttäköön ilolla ja rauhalla teidät, jotka uskotte, niin että teillä Pyhän Hengen voimasta olisi runsas toivo. (Room.15:13)

Mirjam Harju
Tokio 11.1.2016

Lähetysrenkaan yhteyshenkilö:
Teija Pakkala
teija.pakkala@gmail.com

Perheuutisia

Hautaan siunattu

Seinäjoen alueseurakunnasta:
Eero Armas Pentinmäki 90 v, Elmi Alma Kaarina Pentinmäki 88 v, Ritva Maija Liisa Luhtanen 80 v, Elli Kustaava Niemistö 76 v, Maija Sisko Koski 67 v, Kerttu Annikki Koski 93 v, Esko Eelis Homi 90 v, Raimo Kullervo Huilla 81 v, Juhani Antti Hakala 78 v, Erkki Matti Männikkö 37 v, Ilmari Martikkala 90 v, Aino Sisko Lähdesmäki 75 v, Irja Helena Oksanen 71 v, Pentti Jaakko Kivimäki 67 v, Paavo Männikkö 96 v, Lauha Helena Leppänen 95 v, Aimo Eljas Ala-Röyskö 68 v, Erkki Juhani Lähdesmäki 67 v, Marjatta Kaarina Rinta-Jaskari 65 v, Jaakko Salomo Luoma 64 v, Jukka Eerik Kaski 32 v, Ossi August Mäki-Vaurio 77 v, Jaakko Juhani Hyytinen 69 v, Mikko Johannes Kopra 31 v, Pirkko Sinikka Nikula 89 v, Ulla Sylvia Castren 88 v, Erkki Johannes Lehto 85 v, Reino Albert Lehtonurmi 81 v, Heikki Antero Vähämaa 64 v, Elli Esteri Rintala 87 v, Paavo Salomon Franssila 86 v, Sirkka Liisa Mäkinen 83 v, Rauni Sanna Maria Alho 82 v, Ritva Marketta Kohtaniemi 74 v, Seppo Kalervo Asumus 65 v, Jari Valentin Haapala 44 v, Sessa Elina Annikki Pohjolainen-Palokangas 42 v, Kerttu Helena Karhi 91 v, Terttu Susanna Uitto 90 v, Terttu Mirja Riihimäki 85 v, Eila Irene Orvokki Karmaa 83 v, Martti Johannes Siekkinen 81 v, Leena Liisa Korpi 80 v, Juhani Matias Suvanto 78 v, Rauni Maire Johanna Saari 77 v, Sauli Jaakko Kattelus 76 v, Olavi Juhani Evert Lemponen 75 v, Terttu Helena Lammi 74 v, Martti Kalevi Lehmuskoski 49 v.

Nurmon kappeliseurakunnasta:
Jussi Ilmari Joensuu 84 v, Ari Reijo Metsälä 44 v, Toini Kaarina Takala 90 v, Pirkko-Liisa Vainio 82 v, Eliisa Sisko Katajamäki 83 v, Aire Aliina Tuuri 91 v, Leevi Matti Kujanpää 87 v, Helvi Eliisa Kankaanpää 76 v, Seija Marjatta Grönlund 65 v, Leila Irmeli Penttilä 70 v,
Peräseinäjoen kappeliseurakunnasta: Tyttövauva Kaura, Arja Hannele Pellinen 54 v, Kaarina Johanna Ala-Kortesmaa 82 v, Laila Maria Hautamäki 67 v, Sylvia Maria Pirjatanniemi 97 v, Kaisa Ester Vaaranmaa 89 v, Helvi Maria Jääskä 88 v, Jarkko Aukusti Kallio-Kujala 41 v.
Ylistaron kappeliseurakunnasta:
Jari Jukka Antero Pukkinen 61 v, Sanni Josefiina Pouttu 88 v, Jorma Juhani Nevanpää 71 v, Aino Maria Valkiala 95 v, Arvi Kustaa Pakka 95 v, Martti Kalevi Sariola 85 v, Antti Juhani Myllykoski 72 v, Reino Johannes Sillanpää 94 v, Heidi Susanna Koski 95 v, Katri Kujala 97 v, Raili Sisko Sippola 81 v, Kauko Kullervo Loukola 92 v, Mari Kristiina Lammi-Laivo 45 v.

Vihitty

Seinäjoen alueseurakunnasta:
Jussi Mikael Korpela ja Petra Marianne Laaksonen, Ari Juhani Koivisto ja Jaana Maarit Toivanen, Mikko Johannes Ylihärsilä ja Minna Maarit Mäntylä, Risto Matti Horttana ja Essi Eveliina Ojanperä, Antti Valtteri Aho ja Anu Helli Lahtinen, Joni Kimmo Skarp ja Heli Johanna Lahti.
Nurmon kappeliseurakunnasta:
Lasse Tapani Inkeri ja Katja Helena Tyynismaa, Jarkko Antero Kokko ja Marika Kristiina Maurintytär Kujanpää, Mikko Juhani Oravamäki ja Henna Maria Saranpää,
Peräseinäjoen kappeliseurakunnasta: Jani Marko Syrjälä ja Marjaana Johanna Hautala

Kastettu

Seinäjoen alueseurakunnasta:
Vilma Josefiina Hietamäki, Eino Urho Eemeli Kivipuro, Anni Sofia Lähteenmäki, Elja Olavi Lähteenmäki, Linda Katariina Nurmela, Linnea Eevi Matilda Veistola, Maija Serafiina Aho, Meri Pinja Peppiina Harjamäki, Lenny Jussi Ludvik Hietanen, Viola Aada Merika Peltola, Joel Onni Tapio Parkkinen, Niilo Onni Olavi Pohjoisaho, Adessa Emilia Adalmiina Rantala, Ella Anna Katariina Winter, Iisa Katariina Ala-Kanto, Luka Elias Horttana, Pyry Samuli Hänninen, Iljas Eino Ossian Jokiaho, Edel Stella Linnea Kantonen, Luukas Mikael Laaksonen, Otava Knut Makkonen, Ella Amanda Maunuksela, Melina Aino Katariina Mäenpää, Rasmus Rafael Ristimaa, Minessa Kerttu Amalia Ristimäki, Sulo Onni August Tuhkanen, Felissa Adelina Kalinko, Nikolai Johannes Konttinen, Ellen Aino Olivia Puhtimäki, Selena Olivia Sissala, Juho Tapani Torvinen, Sylvia Fredrika Wargh, Jasmina Hilja Elviira Viisteensaari, Emma Jenni-Maria Eväsoja, Viveka Aino Adessa Rislakeus, Lumi Sofia Tanninen, Roosa Eerika Kyllikki Tulisalo, Eben Urho Tapio Siikaniemi, Matilda Hilma Wilhelmiina Mattila, Emili Lilja Maria Ojala, Loviisa Lilian Pitkänen, Iida Taika Minea Hankaniemi, Akseli Aukusti Heinonen,Jani Valtteri Keskikiikonen, Eino Armas Aleksi Pajuniemi, Leevi Lauri Juhani Perämäki, Jere Anttoni Rastas, Martti Seeti-Iisak Saaristo, Eino Emil Antero Viirumäki, Janni Eveliina Ilola, Samu Henrik Nikkola , Jenina Eveliina Riihimäki, Neelia Emma Aurora Siekkinen, Oskar Eemil Nikodemus Suokas, Valtteri Väinö Johannes Palovuori, Matias Unto Elmeri Torkko.
Nurmon kappeliseurakunnasta:
Alisa Estelle Alatalo, Daniel Tito Arman Latvakoski, Milo Martti Juhani Puntala, Eeli Oliver Mukari, Eemeli Eino Viljami Saarela, Eino Vesanpoika Peltonen, Aliisa Olivia Ottela, Felicia Aurora Saarenlaita, Mathias Harry Kristian Ahlsved, Aada Matilda Lepistö, Alexander Amadeus Myllyniemi, Amalia Aurora Myllyniemi, Elias Christian Suomela, Selena Olivia Sissala, Aino Aurora Santala, Oiva Elmeri Malkamäki, Elviira Sanni Annikki Ketonen, Ilona Eeva Annukka Känsäkangas, Iida Taika Minea Hankaniemi, Veera Anni Estelle Finnilä, Kerttu Peppiina Lahtinen, Eetu Daniel Väli-Torala, Joona Antero Kokko, Iina Maija Irmeli Oravamäki, Essi Päivikki Alestalo, Sofia Maria Harju, Ilona Ella Maria Niemi, Elsa Matilda Heiniluoma, Eetu Taisto Matias Tiensuu, Oliver Onni Mikael Jukantupa, Milla Maria Josefiina Perasto, Milla Lilja Marianne Kujanen, Nelli Kristiina Salonen,
Peräseinäjoen kappeliseurakunnasta: Peppi Anniina Aho, Oona Maarit Koivisto, Vieno Eliisa Aho, Miko Matti Mikael Toivonen, Teo Pentti Johannes Heinola, Tiana Ester Helviira Talvitie, Elli Aino Eliisa Javanainen
Ylistaron kappeliseurakunnasta:
Veikko Onni Olavi Korkiavuori, Aatos Aarne Aukusti Korkiavuori, Adessa Emilia Adalmiina Rantala, Juuso Vilho Antero Kujala, Nicolas Salomo Lammi, Eevi Sofia Antila, Kaino Susanna Kankaanpää, Väinö Mikael Kankaanpää, Milja Amanda Taipalus.

Nepalin lapset -näyttely Ylistarossa

Ylistaron kirjastossa avattiin maanantaina Nepalin lapset -näyttely. Näyttelyn aiheena on esitellä uutta alkua lapsille Nepalin maanjäristyksen jäleen. Avun tarve köyhässä maassa on valtava ja katastrofissa lapset ja heidän tulevaisuutensa ovat haavoittuvimmassa asemassa.

Kirsti Kirjavainen kuvasi Nepalin syrjäisillä seuduilla ”voimaannuttavan valokuvan” -metodilla lapsia ja naisia. Kirsti on loistava valokuvaaja ja ihmisten tuntojen tulkki. Valokuvat ovat esillä helmikuun ajan Ylistaron kirjastossa. Helmikuun ensimmäisellä viikolla Kirsti Kirjavainen oli itse kertomassa valokuvaamiensa lasten elämästä ja tulevaisuuden toivosta tuhoisan maanjäristyksen jälkeen.

Kirsti Kirjavainen palasi viimeisimmältä asiantuntijamatkaltaan vuoden alussa, joten valokuvat ovat ajankohtaisia ja kuvaukset lasten elämästä tuoreita.

Näyttelyn järjestävät yhteistyössä Ylistaron kirjasto /Seinäjoen kaupunginkirjasto sekä Ylistaron kappeliseurakunta.

Kirjasto on avoinna ma-to klo 12-19, pe klo 10-17. Valokuvanäyttely on avoinna yleisölle helmikuun 2016.

Kirsti Kirjavainen on itse kertomassa valokuvistaan ja työstään Nepalissa vielä 7.2. klo 16-19. Muina aikoina näyttely on vapaasti kierreltävissä. Kirjastossa on esillä on myös koulupukuja, koulukirjoja, piirustuksia, leluja ja koruja.

Uusi opetussuunnitelma muuttaa katsomusaineiden opetusta

Uusi opetussuunnitelma on suurin perusopetuksen muutos sitten peruskoulun tulon, sanoo Seinäjoen perusopetusjohtaja Jari Jaskari. Etelä-Pohjanmaalla on koko maakunnan voimin kehitetty katsomusaineiden eli uskonnon ja elämänkatsomustiedon opetusta, josta on työstetty ns. hybridimalli.

- Meidän mallimme on eri juttu kuin valtakunnallinen katsomusaloite, huomauttaa Jari Jaskari.

Opetussuunnitelmaa kehitetään opetushallituksen perusteiden mukaan. Ne hyväksyttiin vuoden 2014 lopulla ja näiden perusteiden mukainen paikallinen opetussuunnitelma otetaan käyttöön alakoulussa tämän vuoden elokuun alussa. Suuria muutoksia tulee muissakin aineissa kuin uskonnossa ja elämänkatsomustiedossa.

Kuva: Henna Mailila

Kirja-Matin koulun 5. luokka aloitti jo tammikuun alussa Raamattuvisan alueeseen tutustumisen. Kuvassa Miiko Sivula ja Laura Punkari.

Maakunnallinen työryhmä

Jokaisen peruskoulun aineen opetussuunnitelmaa on työstetty maakunnallisessa työryhmässä.

- Katsomusaineiden ryhmään löytyi aluksi vähän kiinnostuneita, mutta vähitellen innostus on lisääntynyt. Ryhmän puheenjohtaja on Leena Palo Kirja-Matin koulusta ja mukana on 9 opettajaa, kertoo Jari Jaskari. Hän on ollut mm. eduskunnan kansalaisinfossa esittelemässä eteläpohjalaista katsomusaineiden opetusmallia.

Luokanopettaja Leena Palo toimii työryhmän puheenjohtaja, ja asiantuntija-apua on antanut Seinäjoen lyseon vs. uskonnon lehtori Markus Finnilä. Viran vakinainen haltija Riina Peltola oli aluksi työryhmän puheenjohtaja, ja hänen kokemustensa perusteella mallia on kehitetty.

Leena Palo sanoo, että katsomusaineiden opetuksessa lähtökohtana on oppilaskeskeinen malli. Tunneilla keskustellaan paljon, ja jos suurin osa luokasta opiskelee uskontoa, yhden tai muutaman elämänkatsomustietoa opiskelevan oppilaan eristäminen on hankalaa. Siksi uudessa opetussuunnitelmassa molemmille aineiden yhteisiä oppitunteja on paljon.

- Meille oli yllätys, miten paljon yhteistä oppiaineissa on, sanoo Jari Jaskari.

Markus Finnilä vakuuttaa, ettei uskontoa ja elämänkatsomustietoa ”sekoiteta”, vaan syksyllä alkaa uudenlainen tapa opiskella katsomusaineita yhdessä.

Erikseen ja yhdessä

Katsomusaineen opetussuunnitelmaa pohtinut työryhmä on käynyt läpi uskonnon ja elämänkatsomustiedon sisällöt ja listannut, mitä opetetaan yhdessä, mitä erikseen. Neljännellä vuosiluokalla uskontoa ja elämänkatsomustietoa opetetaan kokonaan erikseen, ja tunteja on kaksi viikossa, kun muilla luokilla tunti viikossa. Uusi tapa opettaa katsomusaineita takaa oppilaille oman katsomuksen mukaisen opetuksen, vaikka ei olisi lain edellyttämää oppilasmäärää.

- Voidaan ostaa elämänkatsomustiedon tai uskonnon etäopetusta verkko-opetuksena, kertoo perusopetusjohtaja Jari Jaskari.

> *”Katsomusaineiden opetuksessa lähtökohtana on oppilaskeskeinen malli. Tunneilla keskustellaan paljon, ja jos suurin osa luokasta opiskelee uskontoa, yhden tai muutaman elämänkatsomustietoa opiskelevan oppilaan eristäminen on hankalaa. Siksi uudessa opetussuunnitelmassa molemmille aineiden yhteisiä oppitunteja on paljon.*

Leena Palo valottaa eri vuosiluokkien katsomusaineen opetusta ensi syksystä alkaen: - 1. ja 2. luokalla oppilaat ovat pieniä, tutustutaan toisiinsa, opetus on luokan yhteishengen luomista ja yhdessä toimimista. Aiheet ovat sellaisia – toki siellä valtakunnallistenkin perusteiden mukaan evankelisluterilaisessa uskonnossa käsitellään joulu ja pääsiäinen hyvinkin tarkkaan. Siinä on eriyttämisen mahdollisuus. Kolmannella ja neljännellä luokalla pääpaino on siinä, että tutustutaan oman taustayhteisön katsomukseen. Kolmannelle on koottu eettiset jaksot, ja kolmannella tutustutaan myös erilaisiin elämäntapoihin. Neljännellä luokalla opiskellaan omaa uskontoa tai elämänkatsomustietoa. Viides- ja kuudesluokkalaiset jo keskustelevat, heillä on omia mielipiteitä eivätkä enää ole sokeasti samaa mieltä opettajan kanssa. Dialogi tulee luonnostaan. Siellä on myös erillisiä jaksoja omasta uskonnosta ja elämänkatsomustiedosta. Alakoulusta yläkouluun on jatkumo, ja alakoulussa opittuja asioita syvennetään yläkoulussa.

Jari Jaskari sanoo, että uudessa opetussuunnitelmassa katsomusopetuksessa on tarkkaan mietitty joka luokka-asteen oppisisällöt eli työryhmä on tehnyt työtään tosi tarkkaan.

- Yläkoulussa opiskellaan katsomushistoriaa, filosofinen ote lisääntyy. Viimeisellä yläkoulun luokalla esitellään erilaisia pyhiä kirjoja, selvitellään yhtäläisyyksiä ja eroavaisuuksia, mitä toisilta voidaan oppia. Laaja aihe on myös etiikan opetus. Erilaisia kokonaisuuksia käydään läpi etiikan näkökulmasta. Paljon yläkoulun katsomusopetuksessa on sellaista sisältöä, jota nyt on jo uskonnossa ja elämänkatsomustiedossa. Dialogi vahvistuu. Sitä on ollut aikaisemminkin, mutta nyt se nostetaan etualalle, selvittää Markus Finnilä.

Oppimateriaali iso kysymys

- Valtakunnalliseen opetussuunnitelmaan on tullut laaja-alaisen oppimisen velvoite, joista yhtenä esimerkkinä on oppiaineisiin tuotu myös tieto- ja viestintäteknisen osaamisen velvoite. Opettajien täytyy ottaa sähköisiä materiaaleja käyttöön ja viedä digiloikkaa eteenpäin, sanoo Jari Jaskari.

Uusi opetussuunnitelma vaatii paljon opettajien kouluttamista, mutta Leena Palo tähdentää, että suurin ongelma on oppimateriaali: - Nykyiset uskonnon oppikirjat eivät käy ainakaan alakoulussa, sillä perusteiden sisällötkin ovat muuttuneet paljon. Opettaja joutuu hankkimaan materiaalia muualta, ei voi käyttää pelkästään oppikirjaa. Toisaalta koko opetussuunnitelmahan suuntaa siihen, että kirja ei olisi enää pääasia. Koko opetussuunnitelman muutos on sitä, että kaikki muuttuu! Opettajan on muutettava omaa ajattelutapaansa ja uskallettava heittäytyä mukaan.

Markus Finnilä, Leena Palo ja Jari Jaskari sanovat, että syksyllä käyttöön otettava uusi opetussuunnitelma luo varsinkin luokanopettajille suuria haasteita. He selvittivät, miten eri uskontoja ja elämänkatsomustietoa opetetaan syksystä alkaen yhdessä eri katsomusten näkökulmia esille nostaen.

Jari Jaskari kertoo, että eteläpohjalainen katsomusopetuksen malli on herättänyt jo oppikirjakustantajan kiinnostuksen, ja edustaja on tulossa tapaamaan työryhmän jäseniä.

Eteläpohjalainen malli katsomusopetuksesta on Jari Jaskarin mukaan omanlaisensa, mutta on lähdössä hiljalleen laajentumaan.

- Luotan täysin alakoulun luokanopettajien ammattitaitoon, he osaavat opettaa. Samoin yläkoulun uskonnon- ja elämänkatsomustiedon opettajat rautaisina ammattilaisina osaavat tuoda uudet sisällöt oppilaille, vakuuttaa Markus Finnilä.

Alueen uskonnonopettajille on pidetty info, ja Jari Jaskari kertoo, että siellä tuli esille erilaisia näkemyksiä, eivätkä kaikki ole yhtä innostuneita. Valtaosa pitää ratkaisua kuitenkin hyvänä.

- Jos halutaan vaikuttaa siihen, mitä katsomusopetus Suomessa tulevaisuudessa on, sen aika on nyt, Jari Jaskari sanoo. Hän vakuuttaa, että tavoitteena ei suinkaan ole hävittää oman katsomuksen näkökulmaa, vaan löytää dialogi ja opiskella niin paljon yhdessä kuin mahdollista.

Seurakuntien ja koulun yhteistyö on aikaisemmin toiminut sopimuksen pohjalta, nyt tehdään suunnitelma yhteistyöstä ja se viedään seurakuntiin hiippakunnan kautta. Seurakuntien toivotaan olevan tässä asiassa aloitteellisia. Myös vapaiden suuntien kanssa tehdään yhteistyösuunnitelma.

Leena Hautala

Diakonissa Johanna eläkkeelle

Seinäjoen alueseurakunnan diakonissa Johanna Rinkineva on jäämässä eläkkeelle. Virallinen päivä koittaa kesäkuun alussa, mutta lomapäiviä viettämään Johanna pääsee jo maaliskuun alusta. Hän on iloinen, kun saa aikaa itselle, isovanhemmuudelle ja muulle perheelleen. Perheen aika on koittanut.

Johanna Rinkineva on aloittanut diakonissana vuonna 1978 Ilmajoen seurakunnassa, jossa hän työskenteli kolme vuotta ennen jäämistään kotiäidiksi. Sijaisuuksia Johanna on tehnyt silloisessa Nurmon seurakunnassa kesästä 1996, kunnes aloitti Seinäjoen seurakunnan palveluksessa vuonna 1999.

Johannan aloitettua diakonissan työt Seinäjoen seurakunnassa, alkoi myös Palvelevan puhelimen parissa työskentely. Palveleva puhelin on kirkon tarjoamaa luottamuksellista keskusteluapua. Se tarjoaa soittajalle mahdollisuuden purkaa mieltä painavia asioita puhelimitse nimettömänä. Päivystäjät, joita Seinäjoen seurakunnassa on tällä hetkellä 93, ovat tehtävään valittuja koulutettuja vapaaehtoisia ja kirkon työntekijöitä. Johanna on vastannut Palvelevan puhelimen organisoimisesta, johon sisältyy vapaaehtoisten hankkiminen, perehdyttäminen ja kouluttaminen yhdessä työparina olevan teologin kanssa. Johanna kertoo yhteistyön vapaaehtoisten kanssa olleen hyvin antoisaa.

Toinen Johannan lempilapsista omassa työssään on ollut hiljaisuuden toiminta ja sen kehittäminen. Johannan unelmana on, että hiljaisuuden toiminta olisi osa kirkon perustyötä. Hän ajattelee, että kaikkeen seurakunnan työhön tulisi lähteä hiljaisuudesta – levosta liikkeelle. Se antaisi mahdollisuuden pysähtyä ja sitä kautta oivaltaa olennaisen omassa työssä ja elämässä.

Johanna on nähnyt työuransa aikana, kuinka diakoniatyö on muuttunut yhteiskunnan muutoksessa. Tänä päivänä hän kantaa huolta siitä, jääkö työntekijöille tulevaisuudessa aikaa ihmisten kohtaamiseen. Johanna itse on ammentanut virtaa omaan työhönsä Palvelevan puhelimen ja hiljaisuuden toiminnasta.

Diakonissa Johanna Rinkinevan eläkkeelle lähdön merkeissä järjestetään hiljaisuuden vesper lauantaina 13.2.

Johanna ei ole poissulkenut vapaaehtoistyön mahdollisuutta eläkepäivillään, mutta ainakin vuoden hän suunnittelee ”katselevansa”, mitä elämä tuo tullessaan. Hänelle eläkkeelle jääminen tarkoittaa tehtävien luovuttamista ja luopumista, mutta samalla se tarkoittaa aikaa ja mahdollisuutta uusille asioille.

Hiljaisuuden vesper Lakeuden Ristissä

Hiljaisuuden toiminnan työryhmän jäsenen diakonissa Johanna Rinkinevan eläkkeelle lähdön merkeissä järjestetään lauantaina 13.2. klo 18 iltakirkko hiljaisuuden vesperin muodossa Lakeuden Ristissä. Vesperissä johdantosanat tuo Helena Turja, puheen pitää Turun arkkihiippakunnan piispa Kaarlo Kalliala ja esirukouksesta vastaa Marjatta Nuutinen-Koittola.

Hiljaisuuden vesperin musiikista vastaa lauluyhtye Populus Sion, joka on erikoistunut varhaiseen kirkkolauluun. Lauluyhtyeen ohjelmistossa on pääasiassa varhaisia gregoriaanisia lauluja ja suomalaisia kirkkolauluja 1500–1600 luvuilta. Populus Sionin välittämä musiikki on seesteisyydessään rauhoittavaa ja pysähdyttävää, sekä tuo tuhatvuotista kirkkolauluperinnettä nykypäivään. Yhtyeessä laulavat Taru Hämäläinen, Elina Forsberg, Sanna-Maija Rautakoski, Tea Polso ja Pauliina Kallio ovat Sibelius-Akatemiassa Helsingissä opiskelleita, nykyään eri puolella Suomea työskenteleviä kirkkomuusikoita.

Johannan toivomuksesta iltakirkossa kerätään kolehti Hiljaisuuden retriitteihin osallistumisen tukemiseen diakonisin perustein.

Sururyhmä itsemurhan kautta omaisensa menettäneille

Koko Etelä-Pohjanmaan alueen seurakuntalaisille tarkoitettu sururyhmä alkaa Hyllykallion seurakuntakodilla. Sururyhmä on tarkoitettu heille, jotka kantavat surua itsemurhan kautta läheisen ihmisen menettäneille.

Ryhmä tarjoaa mahdollisuuden kokoontua yhteen keskustelemaan ja käymään läpi menetykseen ja suruun liittyviä asioita ja tunteita. Niissä voi luottamuksella keskustella ja kuunnella, jakaa ajatuksiaan tai olla vain hiljaa.

Osallistuvilla on takanaan eri pituisia aikoja surun kanssa. Olisi hyvä, jos omaisen menetyksestä on kulunut vähintään puoli vuotta. Yläaikarajaa ei ole, menetyksestä on saattanut kulua useitakin vuosia. Ryhmä kokoontuu kuusi kertaa noin kahden viikon välein ja lopuksi vielä kerran pidemmän tauon jälkeen. Sururyhmä on maksuton.

Ryhmä järjestetään vuorovuosin Etelä-Pohjanmaan rovastikunnan alueella eri seurakunnissa. Tänä vuonna ryhmän järjestää Nurmon kappeliseurakunta ja kokoontumiset ovat Hyllykallion seurakuntakodilla. Vetäjinä toimivat pappi Marjo Niskanen ja diakoniatyöntekijä Kati Latikka.

Ilmoittautumiset viimeistään 11.3. Kati Latikalle, puh. 050 369 1755 tai kati.latikka@evl.fi. Häneltä saa myös piiristä lisätietoja.

Markuksen evankeliumi Ylistarossa

Moni muistaa parinkymmenen vuoden takaa Kari Hakalan vaikuttavan Markuksen evankeliumi -esityksen.

Jo vuodesta 2000 on Tornion kaupunginteatteri esittänyt myös evankeliumia. Esitys on saanut kiitosta siksi, että se on tehty kirkossa esitettäväksi. Esitys nähdään Ylistaron kirkossa 9.3. kello 18. Näyttelijänä toimii Pauli Mahlamäki, joka on vieraillut eri puolilla Suomea jo yli 400 kertaa.

Esityksen tekotapa on ollut poikkeuksellinen. Sen ohjauksesta vastaa Kirkon Nuorisotyön ohjaajiksi valmistunut opiskelijaryhmä, ja asiantuntijoina on käytetty laajasti kirkon työntekijöitä.

Tornion Kaupunginteatteri on maamme toiseksi pienin ammattiteatteri ja se toimii kiertueteatterina koko Pohjois-Kalotin alueella.

Markuksen evankeliumi on lyhyin uuden testamentin neljästä evankeliumikirjasta. Samalla se kuitenkin sisältää eniten toimintaa ja tapahtumia. Heti julkisen esiintymisensä alussa Jeesus teki suuria ihmetekoja, jotka hämmästyttivät kansanjoukkoja ja Jeesuksen seuraajia.

Markus haluaa osoittaa, että ihmeteot tapahtuivat Jumalan voimasta. Ajan uskonnolliset johtajat eivät hyväksyneet Jeesuksen tekoja ja opetuksia. Tämä johti välikohtauksiin, jotka saivat heidät lopullisesti suunnittelemaan hänen surmaamistaan. Markuksen evankeliumia pidetään evankeliumeista vanhimpana.

Esitys kestää kaksi tuntia ja siinä on väliaika. Ohjelma maksaa 5 euroa, ja sen ja väliaikakahvituksen vapaaehtoisen maksun tuotto, menee Yhteisvastuukeräykselle. Järjestäjänä Ylistaron kappeliseurakunta.

YHTEISVASTUU

Uhkana syrjäytyminen

Ei peruskoulun jälkeistä koulutusta, ei opiskelupaikkaa, ei töitä. Liian moni nuori on vaarassa tippua yhteiskunnan kelkasta.

Syrjäytyneiksi luokiteltuja nuoria arvioidaan olevan Suomessa määritelmästä ja laskutavasta riippuen muutamasta tuhannesta sataan tuhanteen. Yleisimmät arviot pyörivät 40 000–50 000 nuoren kieppeillä, mikä on noin 6–8 prosenttia koko 15–24-vuotiaiden ikäluokasta.

Vaikka suurin osa suomalaisnuorista voi hyvin, eriarvoistumiskehitys nuorten hyvinvoinnissa on vakava ongelma. Ongelmat ketjuuntuvat ja kasaantuvat samoille nuorille. Pahimmillaan kierre johtaa nuoren täydelliseen ja pitkäkestoiseen syrjäytymiseen yhteiskunnasta, jolloin nuoresta on vaarassa kasvaa syrjäytynyt aikuinen. Monesti ongelmat jatkuvat samassa perheessä yli sukupolvien.

- Myös yksinäisyys näyttäisi periytyvän. Osa asiasta selittyy vanhemmilta perityillä ominaisuuksilla, mutta myös lapsuudessa opituilla käyttäytymisen malleilla ja koetuilla sosiaalisilla tilanteilla on iso vaikutus. Kun vanhemmat nauttivat ystävien ja sukulaisten seurasta, uskaltaa lapsikin tutustua uusiin ikätovereihin ja rakentaa pitkäaikaisia ystävyys- ja kaveruussuhteita, lasten ja nuorten yksinäisyyttä tutkinut, kasvatuspsykologian dosentti Niina Junttila Turun yliopistosta kuvailee.

Kun omaa paikkaa ei löydy

Työmarkkinoiden tehokkuus- ja koulutusvaatimukset ovat kasvaneet. Jos nuori ei syystä tai toisesta pysty vastaamaan näihin haasteisiin, hän on vaarassa tippua koulutuksen ja työmarkkinoiden ulkopuolelle. Vuosittain noin 5 000 nuorta jääkin vaille toisen asteen opiskelupaikkaa. Syrjäytymisen kannalta kriittisimpiä hetkiä ovat juuri koulutuksen ja elämän siirtymävaiheet, jos omaa paikkaa yhteiskunnassa ei löydy.

Lapsuuden perhetekijät, kuten vanhempien työttömyys ja toimeentulon ongelmat vaikuttavat koulutusurien valintaan sekä harrastusmahdollisuuksiin. Niin ikään kiusatuksi tuleminen, syrjintä ja ulkopuolelle jättäminen ovat riskejä lapsen ja nuoren kehitykselle. Myös lastensuojelupäätöksen ja psyykenlääkkeiden käytön on todettu lisäävän työelämän ulkopuolelle jäämisen ja syrjäytymisen riskiä.

Lastensuojelussa sekä avohuollon asiakkuudet että kiireelliset huostaanotot ovat lisääntyneet. Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen Lastensuojelu-tilaston mukaan vuonna 2013 lastensuojelun avohuollon asiakkaina oli 88 795 lasta ja nuorta, joista uusien asiakkaiden osuus oli 43,3 %. Kodin ulkopuolelle sijoitettuja oli 18 022.

Kallis koettelemus

Nuorten syrjäytyminen on paitsi valtava inhimillinen tragedia, myös vakava kansantaloudellinen kysymys. Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen vertailun mukaan ennaltaehkäisevässä työssä lastensuojelun hinta lasta kohden on noin 3 000 euroa vuodessa, kun taas huostaanoton kustannukset voivat kivuta vuositasolla useisiin kymmeniin tuhansiin euroihin lapselta.

Silti eduskunnan tarkastusvaliokunnan teettämän selvityksen mukaan syrjäytymistä ennaltaehkäiseviin peruspalveluihin käytetään vuodessa vain noin 230 miljoonaa euroa, kun taas nuorten toimeentulotukeen ja työttömyysturvaan kuluu vuosittain yhteensä noin 698 miljoonaa euroa. Nuorena pysyvästi syrjäytyneestä henkilöstä on laskettu aiheutuvan yhteiskunnalle koko hänen elämänsä aikana noin 1,2 miljoonan euron kustannukset.

Porukkaan kuuluminen ehkäisee syrjäytymistä

Nuoren itsetunnon vahvistaminen ja osallisuuden tukeminen ehkäisevät syrjäytymistä. Tässä työssä perhe, koulu ja harrastukset ovat avainasemassa. Ystävät, porukkaan kuuluminen, onnistumisen kokemukset ja helposti saatavilla oleva apu tukevat nuoren kasvua ja kehitystä.

Hyvin toimivien peruspalvelujen avulla lapsia, nuoria ja heidän perheitään voidaan tukea ajoissa, jotta ongelmien kasautuminen ja kasvaminen suuriksi voidaan estää ja näin ollen vähentää myös yhteiskunnalle kalliiden erikoispalvelujen tarvetta.

Teksti: Salla Peltonen
Kuva: Kirkon kuvapankki/ Aarne Ormio

Kiviniemi ja Jalas Chamber Lakeuden Ristissä

Suomen kansainvälisin urkutaitelija Kalevi Kiviniemi ja Jalas Camber esiintyvät rankalais-suomalaisessa urkukonsertissa Lakeuden Ristissä sunnuntaina 21.2. kello 15.

Kapellimestarina on Juhani Numminen, Kiviniemen lisäksi solistina on huilisti Albert Lenkiewicz.

Jalas Chamber perustettiin vuonna 1992 soittamaan Jalasjärven valtakunnallisten musiikkileirien projekteissa. Orkesteriin koottiin musiikkileirin ammattilaisia, ammattiopiskelijoita ja hyviä harrastajia. Vuosien myötä orkesteri on vakinaistunut. Eri puolilla Suomea pidettyjen konserttien lisäksi Jalas Chamber on vieraillut Ranskassa, Espanjassa, Virossa, Unkarissa, Sveitsissä, Belgiassa, Hollannissa, Iso-Britanniassa, Ruotsissa, Moldovassa, Romaniassa, Kreikassa ja Sloveniassa. Orkesteri edusti Suomea Nuoriso-orkestereiden Festivaaleilla Sveitsissä ja Pohjoismaisessa Musiikkikasvatuskongressissa.

Jalas Chamber on tehnyt kymmenkunta levytystä; mm. Oskar Merikannon (2000), Toivo Kuulan (2002) ja Leevi Madetojan (2004) musiikista. Kaikkiin näihin liittyen esitettiin musiikkinäytelmä säveltäjien elämästä. Äänitykset ovat saaneet upeat arvostelut ja niitä on käytetty useissa radio- ja TV- lähetyksissä, mm. Peter von Baghin Finlandia-palkitussa Suomalaisen taiteen historia –sarjassa ”Sininen laulu”. Jalas Chamber - orkesteria on sen perustamisesta lähtien johtanut Juhani Numminen.

Kuva: Auli Tuohimäki

Jalas Chamber ja Kalevi Kiviniemi Jalasjärven kirkossa.

Kapellimestari Juhani Numminen työskentelee freelancer-kapellimestarina. Hän on johtanut orkestereita useissa Euroopan maissa. Vuosina 1989-2007 hän työskenteli Pohjois-Satakunnassa Kankaanpään musiikkiopiston rehtorina.

Konserttiurkuri Kalevi Kiviniemi lukeutuu maailman huippu- urkureiden terävimpään kärkeen ja on perehtynyt erityisesti ranskalaiseen musiikkiin. Hän on konsertoinut useaan otteeseen Pariisin Notre-Dame -katedraalissa sekä St. Sulpice - ja Saint-Clotilde -basilikoissa sekä levyttänyt Orléansissa ja Rouenissa historiallisilla Cavaillé-Coll-uruilla.

Kiviniemen kansainvälinen ura on laajentunut Euroopan lisäksi Yhdysvaltoihin, Venäjälle, Aasiaan, Australiaan ja Filippiineille. Kiviniemi on esiintynyt useiden nimekkäiden orkesterien solistina. Hän on tehnyt yli 160 levytystä ja saanut lukuisia levypalkintoja, mm. kaksi kulta- ja yhden platinalevyn. Kansainvälisten arvioiden mukaan Kalevi Kiviniemi kuuluu aikamme merkittävimpiin muusikoihin.

Albert Lenkiewicz (s.1988) aloitti huilunsoiton 8-vuotiaana Jalasjärven musiikkiopistossa. Hän saavutti vuonna 2001 pidetyn valtakunnallinen Vivaldi-huilukilpailu 2. sijan ja voitti vuonna 2003 Lahden valtakunnallisen puhallinkilpailun alle 19-vuotiaiden huilusarjan. Samalla se toi 15-vuotiaalle huilistille parhaan nuoren puupuhaltajan palkinnon.

Nyt hän valmistelee Sibelius-Akatemiassa sävellyksen maisterin tutkintoaan sekä huiludiplomiaan.

Konsertin säveltäjänimiä ovat Sibelius, Leclair ja Poulenc.

Konsertin ohjelma maksaa 10 euroa, ja niitä myydään ovelta ennen konsertin alkua.

Kesätyöntekijän kokemuksia diakoniatyöstä

Diakonista sosiaalityötä opiskelevan näkökulmasta menneen kesän kokemus oli monella lailla opettavainen ja molempia osapuolia hyödyttävä.

Opiskelijan palkkaaminen diakoniatyöhön kesäksi edistää käytännön työn, kentän ja teorian, koulutuksen välistä dialogia. Käytännön työtä tekevät kuulevat koulutuksesta ja voivat lähettää terveisiä kouluttajan suuntaan, mitä pitäisi ottaa paremmin huomioon. Käytännön työtä tekevät pysyvät ajan tasalla siitä, missä diakoniatyön koulutus menee.

Opiskelijana olen pystynyt vertaamaan keskenään käytännön työtä ja teoriaopintoja, mahdollisesti pystyn myös välittämään eteenpäin jotain, mihin toivoisin opinnoissa kiinnitettävän enemmän huomiota.

Suuri merkitys on siinä, että pääsin näkemään ja sain ymmärtää todellisuuden, minkä parissa diakoniatyössä ollaan tekemisissä. Kaikkea ei Diakonia-ammattikorkeakoulu ei opeta, vaan ne pitää oppia työn kautta. Tällaisia ovat esimerkiksi kotikäynnit ja yhteistyökuviot kaupungin sosiaalitoimen kanssa. Sanotaan, että ihminen oppii sitä mitä tekee, ja kesätyö oli kokemuksena kasvattava. Kahden kuukauden aikana näin vain yhden vuodenajan työssä, mutta kuitenkin sain hyvän kuvan työn luonteesta ja vaatimuksista. Kesätyö oli hyvä myös seurakunnan tulevien työntekijöiden kasvattamista. Kokemus vahvisti käsitystäni siitä, että opiskelemani ala on juuri oikea, ja tätä työtä haluan tulevaisuudessa tehdä. Kesätyömahdollisuuden tarjoaminen tulevaisuudessakin on opiskelijoita vahvistava ja kannustava.

Merkittävää oli tulevaisuutta ja opintoja silmällä pitäen myös sen, että pääsi tekemään yhteistyötä esimerkiksi päihdeklinikan ja sosiaalitoimen sekä Ylistaron kappeliseurakunnan kanssa. Asiakkaiden asioita hoitaessa myös perintäyhtiöiden ja laskuttajien tein ajoittain työtä. Tätä ei opinnoissa ole vielä sivuttu, joten se olisi rikastuttava kokemus. Mennyt kesä oli myös hyvää aikaa kiinnittää huomiota niihin puoliin, joita pitää erityisesti kehittää. Nyt sai myös konkreettisen vastauksen kysymykseen: ”Mitä se tuleva työ on?”

Ei tule ajatella pelkästään opiskelijoiden etua. Opiskelijat tuovat mukanaan uusia näkemyksiä ja innovaatioita koulusta sekä omasta elämästään. Mielestäni toin myös hieman ”nuoruuden intoa” ja nuoren opiskelijan toimintatapoja työhön. Joitain koulussa opetettuja asioita on hyvä soveltaa käytäntöön ja katsoa, toimivatko ne oikeasti. Omia huomioitaan sekä alan ammattilaisten palautetta ja mahdollisia parannusehdotuksia voi viedä Diakonia-ammattikorkeakouluun, ja vaikuttaa tuleviin opetussuunnitelmiin, jotta opetusta saataisiin mahdollisesti parannettua vielä entisestään.

Kun tulee kaukaa kesätöihin, tuo se uusia tuulia työotteeseen. Eräät seurakuntalaiset ja asiakkaat tuntuivat olevan mielissään siitä, kun olivat tekemisissä muualta tulevan kesätyöntekijän kanssa.

Nuorehko kesätyöntekijä voi muutoinkin olla hyödyksi työyhteisölle. Sukupolvien välisiä eri näkemyksiä työhön voidaan hyödyntää keskenään. Tätä olin aistivinani eritoten rippikoulutuntien toteuttamisessa. Kun työntekijöitä tulee esimerkiksi opiskelijamaailmasta, voi siellä olla joitain sellaisia kokemuksia, joita mielellään jakaa myös varttuneempien kanssa ja päinvastoin. Molemmat osapuolet voivat oppia ja kokemus voi olla rikastuttava. Eritoten niin kutsuttu brainstorming –menetelmä eri sukupolvia edustavien työntekijöiden kesken oli rikastuttavaa ja antoisaa. Todistin tämän monta kertaa.

Kesätyöntekijästä saatiin apua myös Ruokapankkitoiminnassa, rippikoulutyössä ja mahdollisuus olisi myös avustaa Palvelevassa puhelimessa. Kappeliseurakunnissakin saattaisi olla suuri apu siitä, että kesätyöntekijä on tarpeen tullen käytettävissä. Minusta Ylistaron kappeliseurakunnalle oli hyötyä.

Kesän tähtihetkiä, antoisimpia ja erikoisimpia kokemuksia olivat koti –ja onnittelukäynnit. Pääsin näkemään ihmisten arkea heidän asuinympäristössään. Tavoittava työ tuntui mieluisalta, ja sitä pääsi toteuttamaan kotikäyntien lisäksi myös hartaushetkissä laitoksissa. Hienoa olivat kesän aikana tapahtuneet lukuisat kohtaamiset, sillä ne ovat diakoniatyön suola. Mitä enemmän niitä tuli, sitä paremmin kohtaamisen taitoakin oppi. Onnittelukäynneillä pääsin myös soveltamaan aikaisempia kokemuksiani vanhusten parissa toimimisesta. Nautin suunnattomasti myös ”luovasta työstä” eli rippikoulutuntien suunnittelusta ja toteuttamisesta.

Oskari Lehikoinen
diakoniatyön
kesätyöntekijä 2015

Laskiais-sunnuntaina perhemessu

Peräseinäjoen kirkossa vietetään perhemessua laskiaissunnuntaina 7.2. kello 10. Messun jälkeen jatkuu päivä seurakuntatalolla.

Laskiaissunnuntain perhemessu ja meidän sunnuntai yhdistetään yhdeksi kokonaisuudeksi. Tervetuloa nauttimaan, kuulemaan ja touhuamaan koko perheen voimin.

Meidän sunnuntaissa on ohjelmaa kaikille vauvasta vaariin. Päivä aloitetaan perhemessulla kirkossa klo 10 ja päivää jatketaan hyvän ruoan pariin seurakuntatalolle. Ruoan jälkeen seurakuntatalolta löytyy monenmoista ohjelmaa, jokaiselle jotakin.

Messun toimittavat Markku Ylinen, Irja Hietala ja Sanna Ågren.

Ristin tie –tapahtuma teatterilta kirkkoon

Perinteinen Ristin tie –tapahtuma järjestetään jälleen pääsiäisen alla kaupunginteatterin, kaupunginorkesterin ja seurakunnan yhteistyönä perjantaina 18.3.

Kirkossa kuultavaan Faurén Requiemiin johdattaa Ristin tie, joka alkaa kello 18 Messias tuloo –näytelmällä teatterilla, jatkuu kello 19 toritapahtumalla Kansalaistorilla ja kello 20 Lakeuden Ristissä.

Teatteriin liput maksavat 10 €, Kansalaistorille on vapaa pääsy, kirkkoon liput ovat 20/15 €.

Faurén Requiem ja Francis Poulenc’n Sinfonietta esitetään torstaina 17.3. Vaasassa ja perjantaina 18.3. Lakeuden Ristissä. Esiintymässä ovat Vaasan ja Seinäjoen kaupunginorkesterit kapellimestarinaan James Lowe. Solistit ovat Marjukka Tepponen, sopraano ja Jouni Kokora, baritoni. Requiem-kuoroa johtaa Johanna Ojala-Haapala.

Kosiopäivä

Karkauspäivänä 29. helmikuuta moni asia on päälaellaan. Silloin voivat naisetkin kosia entisaikojen tavoista poiketen. Tällainen karkauspäivän kosimisperinne rantautui Suomeen 1800-luvulla.

Koska karkausvuonna on vuodenkierrossa yksi päivä enemmän kuin muulloin osoittaa hellyyttä ja rakkautta omalle puolisolle, Seinäjoen alueseurakunta kutsuu pariskuntia viettämään pariskuntien iltaa Soukkajoen toimintakeskukseen 29.2. klo 18. Karkauspäivän parisuhdeillassa voi muistella, miten kaikki alkoi tai aloittaa alusta. Ja karkauspäivänä voi pohtia ja iloita, miten yhteinen matka jatkuu. Illassa on mukana Hanna Ranssi-Matikainen Parempi avioliitto ry:stä. Illan päätteeksi iltapala. Lisätietoja saa Arja Peltokedolta.

HAUTAUSTOIMISTO
KUKKASITOMO
HAUTAKIVILIIKE
HIRVILAMMI
35 v
Vapaudentie 53, Seinäjoki, p. 06 - 420 7500
www.hirvilamminhautaustoimisto.fi
Luottamuksen arvoinen

ETELÄ-POHJANMAAN keskusoptiikka oy
KALEVANKATU 5, SEINÄJOKI, P. 414 1545
SEINÄJOEN SILMÄLASIMARKET, SUUPOHJANTIE 45, P. 412 3545

SEINÄJOEN FYSIKAALINEN HOITOLAITOS OY
1970
Kalevankatu 25, 60100 Seinäjoki
Puh. 06 423 1100, seinajoenfysikaalinenhoitolaitos@netikka.fi
www.fysioterapiaseinajoki.fi
- Vaativa lääkinnällinen kuntoutus
- Fysioterapia
- Hieronta
- Fysikaaliset hoidot
- Kotikäynnit
- Lymfaterapia

Takalan Asianajotoimisto Jukka Leppänen Oy
Toimintaa 60 vuotta - vuodesta 1954
AA **Lauri Leppänen** ja AA **Suvi Hakola**
Testamentti - perunkirjoitus - perintöoikeus
Puh. (06) 414 7303 - info@aatsto-takala.fi - www.aatsto-takala.fi

LÄHETYSSOPPI
MATTI VISANNIN KUJA 15 B
Avoinna ma - pe klo 10 - 17
* Erilaisia lahjatavaroita * Monenlaisia käsitöitä: mattoja, poppanoita, tyynyliinoja jne. * Lämmintä lapsille ja aikuisille * Kortteja * Adresseja *
Myyntituotto lähetystyölle
POIKKEA TUTUSTUMAAN!

Café Kismus
Kalevankatu 12 B
Avoinna ma - pe 10–15.30
Ilahduta ystävää perjantaina 12.2.
Kahdelle kahvi/tee sekä ystävänpäiväleivonnainen yhden hinnalla 5,50 €
Tervetuloa!

HAUTAKIVIPALVELU
Erkki Nevala
* Hautakivet *Entisöinnit ym. kivialan työt
puh. 06 412 7980, 0400 269 681
Seinäjoen talousalueella

HAUTAKIVIKAIVERRUS
Veli Sarén
* Hautakivet * Kaiverrukset
*Kultaukset * Entisöinnit ym. alan työt
Puh. 06 412 1029, 0400 661 516
SEINÄJOKI veli.saren@netikka.fi

KUKKA-LEA
Koskenalantie 5
60220 Seinäjoki
puh. (06) **414 3686**
Avoinna **ma-pe 9-18**
la-su 9-15

AR-kukka
Ruukintie 5
Patruunan liikekeskus
60100 Seinäjoki
puh. 4140 860

HAUTAKIVET
Hautakivisuunnittelija
Raimo Puumala
puh. 0400 164554
raimo.puumala@kauhavankiviveistamo.fi
KAUHAVAN KIVIVEISTÄMÖ OY
www.hautakivisuunnittelu.fi

AJN-palvelu
* maalaus-, tapettityöt
* lattiapäällystetyöt
* remontit: kodit, kaupat
* huonekalujen kasaus
*kysy lisää muista töistä:
0400 751 444 /arto
Tilaajavastuu

Ilmoita Lakeuden Ristissä!
Lisätietoja:
tai puh. 0400 954 747

Tilaa Lakeuden Risti -lehti
Seinäjoen ulkopuolelle tilattuna lehti maksaa vuoden postimaksujen verran, 10 €.
Tilaukset sähköpostilla:
lakeudenristilehti@evl.fi
Aihekenttään "Tilaus".
Ilmoita tilaajan nimi ja osoite, jos maksaja on eri kuin tilaaja, myös maksajan tiedot.

Hautauspalvelu
Moisio Valtionkatu 2, Seinäjoki
puh. 0400 567 115
www.hautauspalvelumoisio.fi

Seinäjoen ja Nurmon Kukka ja Hautauspalvelu
050-358 6079, päivystys 24/7 Niskala
CM Jouppi, SEINÄJOKI ja Valkiavuorentie 2, NURMO
www.seinajoenkukkajahautauspalvelu.com

Osaavaa sähköpalvelua meiltä:
Sähköasennus Kohtamäki Oy
Vakkurinkatu 1, 60320 Seinäjoki
Puh. (06) 421 2300 | **www.superwatti.fi**
Elektria

Ajankohtaiset uutiset ja tapahtumat:
www.seinajoenseurakunta.fi

Kirjojen tori PIPLiA.
- Kristilliset kirjat
- Piplia-materiaalit
- Uudistunut raamattuvalikoima

Seinäjoen seurakuntakeskus, Koulukatu 24
torstaina 25.2. klo 9 - 14
Myyntinäyttelyssä tuotteita useilta kustantajilta, uutuuksia ja tarjouskirjoja sekä uudistunut raamattuvalikoima liitteineen.
Pullakahvit ja tuotearvonta!
Arvonnassa voit voittaa näyttelystä valitsemasi tuotteen.
Kirjojen tori. Tule tutustumaan!

Arkojen ja hiljaisten asialla

Seinäjoen seurakunnan erityisnuorisotyönohjaaja Juha Jutila auttaa työkseen syrjäytymisvaarassa olevia nuoria. Hänen tehtävänään on löytää tukea tarvitsevat nuoret, jotka syystä tai toisesta eivät ole minkään muun avun piirissä.

Erityisnuorisotyötä tehdään suunnitelmallisesti ja tavoitteellisesti sekä yksilö- että ryhmätyönä. Pienryhmiin kuuluu 3-6 tukea tarvitsevaa nuorta, kokoontumisia on kerran viikossa ja tavallisesti tapaamiset jatkuvat useita kuukausia, jopa vuosia. Jutila käy myös kouluilla, jossa tarvittaessa koko luokka voi olla paikalla oppimassa ryhmässä toimimisen taitoja.

– Yksilötyössä tapaan yksittäisiä nuoria. Työvälineenä on muun muassa Omin jaloin -tehtäväkirja. Pienryhmän tapaamiset ovat toiminnallisia, ja voimme tehdä tutustumiskäyntejä, askarrella, käydä keilaamassa tai vaikka katselemassa tähtiä.

Jutila sanoo, että nuorilla on voinut olla korkea kynnys hakea apua yksinäisyyteensä esimerkiksi julkisen terveydenhuollon mielenterveyspalveluista tai sitten heitä ei ole löydetty.

Seurakunta tekee yhteistyötä kaupungin sosiaalitoimen ja koulukuraattoreiden kanssa Pilari-työryhmässä. Monesti tieto apua tarvitsevasta nuoresta tulee työryhmälle koulun kautta, kun opettaja tai kuraattori on havainnut oppilaan vetäytyvän ryhmätilanteissa. Seurakunnan erityisnuorisotyö on erityisesti näiden hiljaisten ja arkojen nuorten auttaja.

– Tottahan ne nuoret, jotka riehuvat ja rikkovat paikkoja, huomataan ja he saavatkin heti apua. Syrjään vetäytyvien ja yksinäisten nuorten löytäminen on vaikeampaa, mutta yhtä tärkeää.

> *Jo puolessa vuodessa nuoren tilanne voi muuttua. Se tietenkin edellyttää omaa aktiivisuutta. Me emme tee nuoren puolesta, vaan kannustamme ja yhdessä pohtien tuemme häntä hänen ponnisteluissaan.*

Pahoinvoivat pojat

Jutilan asiakkaat ovat noin 16–20-vuotiaita ja pääasiassa miespuolisia. He ovat jääneet monella tavalla yhteiskunnan ulkopuolelle mahdollisesti jo varhain lapsuudessa.

– Perheessä voi kaikki olla hyvin, mutta heillä on saattanut olla lapsena vaikeuksia saada kavereita ja päästä ikäistensä ryhmiin mukaan. Minusta pitäisi puhuakin nuorten syrjäyttämisestä eikä syrjäytymisestä, koska tilanne ei ole nuoren oma valinta.

Huonot kokemukset aiheuttavat vaikeuksia sosiaalisissa suhteissa myöhemminkin aikuisiällä. Ongelmia voi olla toisten ihmisten kohtaamisessa, tutustumisessa ja ystävystymisessä, kun ihminen ei luota keneenkään. Jutila auttaa luottamuksen rakentamisessa, ja hän onkin yleensä ensimmäinen nuoren oman perheen ulkopuolinen, johon luottamus syntyy. Vasta tämän jälkeen nuoret ovat valmiita tutustumaan ja hakemaan kontaktia ikäisiinsä.

– Olimme yhden pienryhmän kanssa keilaamassa, kun ilokseni huomasin ensi kerran nuorten sanailevan keskenään. Kokoontumisia oli siihen mennessä takana jo yli kaksikymmentä. Tämä kuvaa sitä, miten hidasta luottamuksen rakentuminen on.

Toivo ja armo kantaa

Uskonasioista puhuminen ei kuulu Jutilan päivittäisiin työrutiineihin. Hengellisyys kulkee hänellä kuitenkin kaiken aikaa mukana.

– Tässä työssä armolla on suuri rooli. Nuorilla on aina myös toivoa siitä, että elämä muuttuu paremmaksi. Ehkä oma hengellisyyteni auttaa jaksamaan tässä työssä. Saan Raamatusta voimaa omaan jaksamiseen.

Nuorille on yhdentekevää, mikä auttajan taustaorganisaatio on. Jotkut ovat eronneet kirkosta tultuaan täysi-ikäisiksi. Seurakunta auttaa kaikkia riippumatta siitä, kuuluuko nuori kirkkoon vai ei.

– Olennaista on, että nuori saa apua ja tukea. Aina sieltä suvusta joku kuuluu kirkkoon.

Pelaamista ja univaikeuksia

Jutilan mukaan nuori saattaa täyttää tyhjää paikkaa elämässään esimerkiksi pelaamalla tietokonepelejä tai käyttämällä päihteitä. Jatkuva pelaaminen voi häiritä yöunia ja unen puutteesta aiheutuu monia erilaisia ongelmia arkeen. Vaikka harvoin ongelmat ovat rahapelien pelaamisessa, nuorilla on kuitenkin poikkeuksetta aina myös taloudellisia vaikeuksia. Työpaikkaa on vaikea saada, kun ei ole koulutusta.

– Aloitamme yleensä siitä, että nuori vähentää pelaamista ja päihteiden käyttöä, nousee aamulla ylös ja menee kouluun. Sillä jo saadaan arkeen rytmiä, vaikka itse opiskelusta ei vielä tulisi mitään.

Jutila näkee aina toivoa nuorissa, koska nuorilla on aikuisia paremmat edellytykset muuttaa halutessaan koko elämänsä suunta hyvinkin nopeasti. Riippuvuudetkaan eivät monesti ole niin syvällä, etteikö niistä voisi päästä eroon. Nuoren ihmisen persoona on vasta kehittymässä, joten isot muutokset ovat täysin mahdollisia. Siihen tarvitaan kuitenkin paljon oma-aloitteisuutta, jota erityisnuorisotyönohjaaja houkuttelee nuoresta esille.

– Jo puolessa vuodessa nuoren tilanne voi muuttua. Se tietenkin edellyttää omaa aktiivisuutta. Me emme tee nuoren puolesta, vaan kannustamme ja yhdessä pohtien tuemme häntä hänen ponnisteluissaan.

Seurakunnalla on joustava toimintatapa, joten vaikka nuori jättäisi tulematta tapaamiseen, hänelle ei seuraa sanktiota. Jutila ottaa yhteyttä tapaamiseen tulematta jättäneeseen nuoreen tekstiviestillä ja kysyy, varataanko uusi aika. Niin kauan kuin nuori haluaa varata uuden ajan, hänelle se varataan.

– Voi mennä montakin tapaamista ohi, kunnes nuori viimein tulee paikalle.

Jutilalla on lähtökohtana uskoa aina nuoren kertomus sellaisena kuin hän sen itse kertoo. Monesti nuori ei alussa halua kertoa tai pysty kertomaan koko totuutta, mutta myöhemmin haluaa korjata mahdollisesti sepittämänsä valheen. Rinnalla kulkeminen riittää, koska nuoren on opittava itse ottamaan vastuu ja hoitamaan omat asiansa.

– Ajattelen niin, että jos pystyn siinä hetkessä tukemaan ja lohduttamaan, se riittää. Jatko on nuoren omista valinnoista täysin kiinni.

Teksti ja kuva:
Outi Rantala

Juha Jutila auttaa nuoria etsimään tavoitteita ja haaveita, ja miten puretaan esteet niiden toteuttamiseksi.

Yhteisvastuukeräys 2016 nuorten hyväksi

Keräyksen tuotosta 60 prosenttia menee Kirkon Ulkomaanavun välityksellä kehitysyhteistyöhön ja katastrofiapuun, 20 prosenttia vuosittain valittavaan kohteeseen Suomessa ja 20 prosenttia kirkon ja seurakuntien tekemään avustustyöhön.

Evankelis-luterilaisen kirkon vuosittainen Yhteisvastuukeräys kohdistuu vuonna 2016 nuorten syrjäytymisen ehkäisyyn kotimaassa ja Ugandassa. Partio on Yhteisvastuukeräyksen kotimaan erityiskohde. Lahjoitusvaroin tuetaan partiossa paikallistason hankkeita, joiden tavoitteena on helpottaa erityisryhmien, erityistä tukea tarvitsevien sekä vähävaraisten osallistumista partiotoimintaan.

Lipas- ja listakerääjinä on joka kevät yli 35 000 vapaaehtoista. Vuoden 2015 keräys tuotti yli 3,6 miljoonaa euroa.

Lisätietoa keräyksestä ja lahjoittamisen tavoista:
www. yhteisvastuu.fi